74STE JAARGANG No. 9906

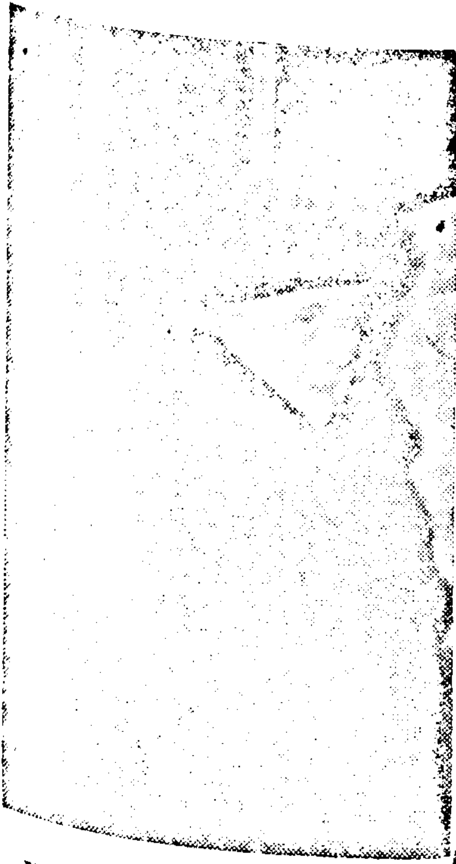
ZATERDAG 31 AUGUSTUS

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

H.K.H. Prinses WILHELMINA 77 jaar

Vandaag is het 31 augustus, voor de ouderen onder ons nog steeds: Koninginnedag. Met dankbaarheid en eerbied vieren Nederland en de beide Rijksdelen Overzee vandaag de verjaardag van Prinses Wilhelmina, de Moeder van het Verzet, die tijdens haar lange regering en vooral in de oorlog door haar moed en vastberadenheid de bewondering van de gehele wereld en de dankbaarheid van haar onderdanen verwierf. Moge God haar, die zo vele jaren met grote wijsheid haar volk leidde en tot een oorbeeld was, nog lang voor ons bewaren.

De ontwapeningsplannen

Boodschap van MacMillan aan BOELGANIN

Londen. — Engelands eerste minister Harold Macmillan heeft gisteren de Westelijke ontwapeningsplannen aanbevolen als een praktische basis voor het voeren van onderhandelingen, aldus heeft een welingelichte bron in Londen bekendgemaakt.

Macmillan heeft zijn mening te kennen gegeven in een speciale schriftelijke boodschap aan de premier van de Sovjet-Unie, Nikolai Boelganin.

Ondanks de uitlating van de Sovjet Russische vertegenwoordiger op de ontwapeningsconferentie in Londen, dat het plan geen werkelijke waarde vertegenwoordigde, heeft Macmillan, volgens de bovengenoemde bronnen besloten het uiterste te proberen dat de Westelijke voorstellen nochthans in het sub-comité worden besproken en toegelicht.

In conferentie kringen wordt het betwijfeld of Valerian Zorins verwerping van de voorstellen voor een "package plan" het laatste woord van de Sovjetzijde zal zijn. Zorin heeft echter tegen het einde van de conferentie niet geantwoord op een vraag van de Britse delegatie (bij monde van Allan Noble) of de Westelijke mogendheden nog een nader antwoord van de Sovjet-Unie kunnen verwachten.

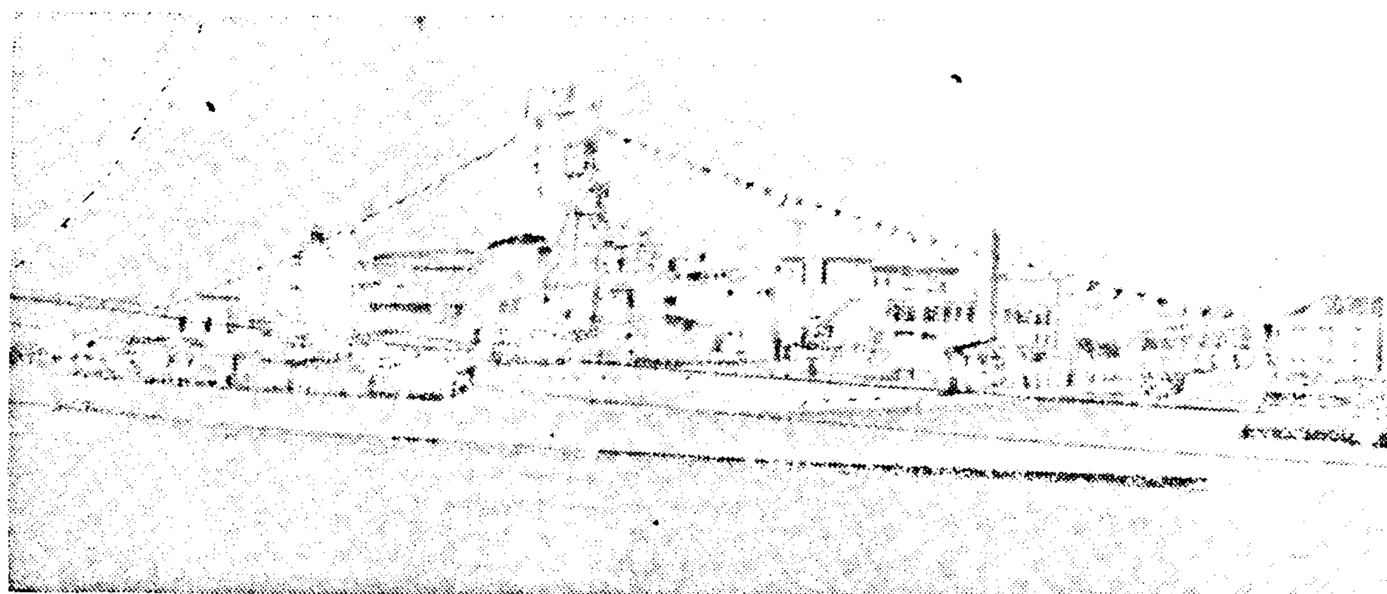
Geschenk aan Nehroe

De Nederlandse ambassadeur in India heeft premier Nehroe een geschenk van dr Drees overhandigd als herinnering aan het bezoek dat de Indische premier vorige maand aan Nederland heeft gebracht. Het is een grote kaart van Azië, die in 1690 is vervaardigd.

DERDE WERK van Francoise Sagan

Parijs. - Aanstaande maandag zal het derde boek van de 22-jarige Franse schrijfster Françoise Sagan, die vier jaar geleden met haar eerste boek "Bonjour Tristesse" wereldvermaardheid verwierf, van de pers verschijnen. De titel is „Dans un mois, dans un an" (In een maand, in een jaar) en is ontleend aan een passage uit het werk van de Franse dichter en toneelschrijver Jean Racine.

Volgens de uitgevers zijn reeds 200.000 exemplaren van het boek besteld en wordt een herdruk van 50.000 exemplaren voorbereid.

Hedenochtend voer het Venezolaanse oorlogsschip „Almirante Brion" de haven van Willemstad binnen. Het schip brengt een bezoek van enkele dagen aan ons eiland en ter gelegenheid daarvan zullen verschillende officiële ontvangsten plaats vinden.

De Mgr. Hermes-herdenking te nijmegen

Meer invloed van de leek op het missiewerk nodig

Nijmegen. — Tijdens de mgr. Hermus-herdenking, die onlangs in de aula van de r.-k. universiteit te Nijmegen in het kader van de wereld-missie-tentoonstelling Amate werd gehouden heeft mgr. dr. F. Féron concrete gedachten ontwikkeld over verdieping en verbreiding van de missie-gedachte. Gedachten, die straks richtlijnen en uitgangspunt zullen vormen voor een gesprek op landelijk niveau.

Op de bijeenkomst heeft mgr. dr. Smit een beeld geschetst van mgr. Hermus de pionier van de missieactie, zoals Nederland die op de huidige dag kent.

Met zijn rede op de katholiekendag te Nijmegen op 23 september 1917 ontstak mgr. Hermus een waar Pinkstervuur, zo betoogde mgr. Smit. Die rede werd de grondslag voor een actie, die snel voortschreed. Diocesane comité's werden gevormd, die al spoedig samen gingen werken, om in 1919 afdelingen te worden van de internationale priesten missiebond, nu de pauselijke priestermissiebond.

De nieuwe vorm waarin de missieactie in Nederland werd gegoten had vruchtbare gevolgen, die ook in Rome erkenning vonden. Mgr. Hermus werd de ziel en de spil van de missie-actie in Nederland. Het doofstommeninstituut te Sint Michielsgestel, waarvan hij directeur was, werd het centrum van een intense gedachtenwisseling, schriftelijk zowel als mondeling. Bij verscheidene gelegenheden is zijn werk en zijn persoon geroemd en geprezen.

Wierp mgr. Smit in het kader van deze herdenking een blik terug, mgr. Féron kweet zich van de moeilijke taak om een blik in de toekomst te werpen en concrete richtlijnen aan te geven, waarlangs de missie-actie in Nederland zich zal moeten ontwikkelen.

Allereerst schetste mgr. Féron een beeld van de Kerk in de huidige wereld. Een Kerk, die leeft in een krisis, voortkomende uit spanningen welke worden opgewekt door het ontdekken van diepere waarden in Gods Kerk en de pogingen om die waarden in het leven van de Kerk te integreren. Spanningen die ook in het missiewerk voelbaar zijn.

Bijzondere aandacht vroeg mgr. Féron voor de leek en de parochie, die „wij aan 't ontdekken" zijn en die evenzeer een wezenlijk deel van de Kerk vormen als het bestuurlijke. Om een juiste missionaire geest te kweken in de gezinnen en in de parochies, zal het er op aan komen of de juiste man op de juiste plaats komt in de parochiële comité's. De leek moet tot zijn recht kunnen komen op gevaar af, dat hij het beter blijkt te weten dan de pastoor of de kapelaan.

Via deze parochiële comité's zal het gezin moeten worden geactiveerd, terwijl ook de school een belangrijke rol kan spelen, zodat ook deze in het comité vertegenwoordigd behoort te zijn. Diocesaan en nationaal zal men dit werk moeten co-o'dineren, waarbij aan leken niet langer een passieve rol toebedeeld hoort te worden. Niet hiërarchieke autoriteit, maar kennis, geloofsijver en missie-liefde behoren daar de boventoon te voeren, aldus mgr. Féron.

Gezaghebber GORSIRA jarig!

Willemstad. — Heden viert de heer M. P. Gorsira, Gezaghebber van Curaçao, zijn 44ste verjaardag. Wij wensen de heer Gorsira van harte geluk en hopen dat hij zich nog vele jaren in gezondheid naar lichaam en geest aan de belangen van de Curaçaose gemeenschap zal kunnen wijden!

Aziatische griep neemt in Azië af

Geneve. — Terwijl de Aziatische griep in Azië afneemt, breidt het aantal ziektegevallen zich in Afrika en Zuid-Amerika uit, zo blijkt uit een rapport van de wereldgezondheidsorganisatie.

De ziekte is nu in Ethiopië gesignaleerd, terwijl het aantal patiënten in Nigeria en Zuid-Afrika toeneemt. Ook uit Colombia, Argentinië en Bolivia worden gevallen gemeld.

Van de landen in het oostelijke deel van het Middellandse Zeegebied is Israel het enige land, waar de ziekte nog niet voorkomt. In Europa blijft het aantal gevallen zeer beperkt.

Rebellen in CUBA nog steeds actief

Havanna. — Het commando van het Cubaanse leger heeft bekendgemaakt, dat zes opstandelingen zijn gesneuveld en verscheidene gewond bij twee gevechten die in de Sierra Maestra zijn geleverd. De Cubaanse strijdkrachten, die geen verliezen leden, achtervolgen de opstandelingen.

Hedenmorgen te elf uur is de nieuwe overdekte wachtplaats aan de aanlegsteiger van het pontje aan de Otrabanda-zijde officieel in gebruik genomen. Een grote verbetering voor de mensen, die thans niet meer aan de zon of de regen zijn blootgesteld wanneer zij op het pontje staan te wachten.

De Inter.-Amerik. Econ. Conferentie

Geen CONVENTIE, wel BEGINSELVERKLARING

Buenos Aires. — Volgens welingelichte kringen is het ontwerp voor een algemene economische conventie, welke het voornaamste resultaat had moeten zijn van de inter-Amerikaanse economische conferentie, opgegeven als gevolg van de besprekingen, welke zijn gevoerd door de drie subcommissies, welke belast waren met het bestuderen van het voorontwerp van een dergelijke conventie.

Volgens dezelfde kringen zal de voorgestelde conventie worden vervangen door een beginselverklaring, terwijl de bestudering van de voorgenomen conventie zal worden overgelaten aan de inter-Amerikaanse economische conferentie, welke het volgend jaar te Quito zal worden gehouden. De bestaande meningsverschillen tijdens de besprekingen hebben nl. bewezen, dat het onmogelijk is, tot overeenstemming te geraken voor het einde van deze conferentie. De beginselverklaring zal zeer nauwkeurig worden geredigeerd en zij zal een basisdocument vormen voor de interamerikaanse samenwerking.

De conferentie heeft met algemene stemming en vrijwel zonder debat 25 resoluties goedgekeurd, welke haar waren voorgelegd door de verschillende commissies en welke vooral betrekking hebben op de technische samenwerking, het transport en de economische ontwikkeling.

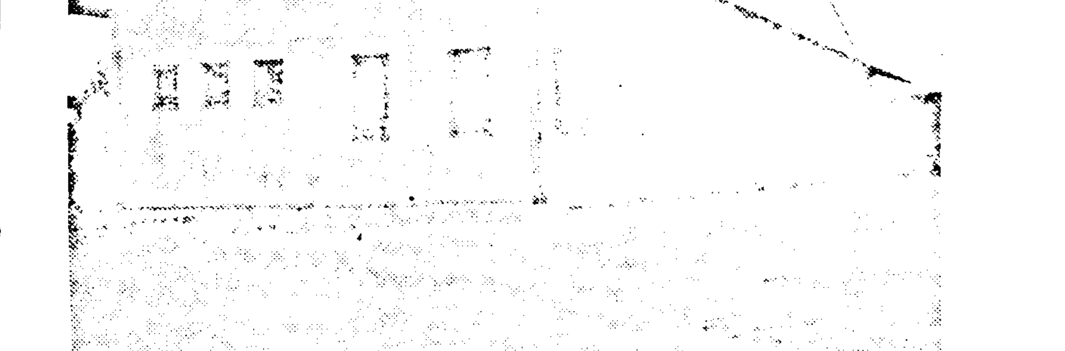
In de belangrijkste resolutie, welke betrekking heeft op de financiering van de economische ontwikkeling, wordt de economisch en sociale raad van de organisatie van Amerikaanse staten belast met het bestuderen van de vraagstukken, welke verband houden met de financiering van projecten en wordt tot dat doel een bijzondere commissie gevormd van regeringsvertegenwoordigers. In een andere resolutie wordt aan particuliere maatschappijen verzocht stappen te nemen bij de wereldbank, opdat deze meer aandacht zal besteden aan Latijns-Amerika.

Toch conventie?

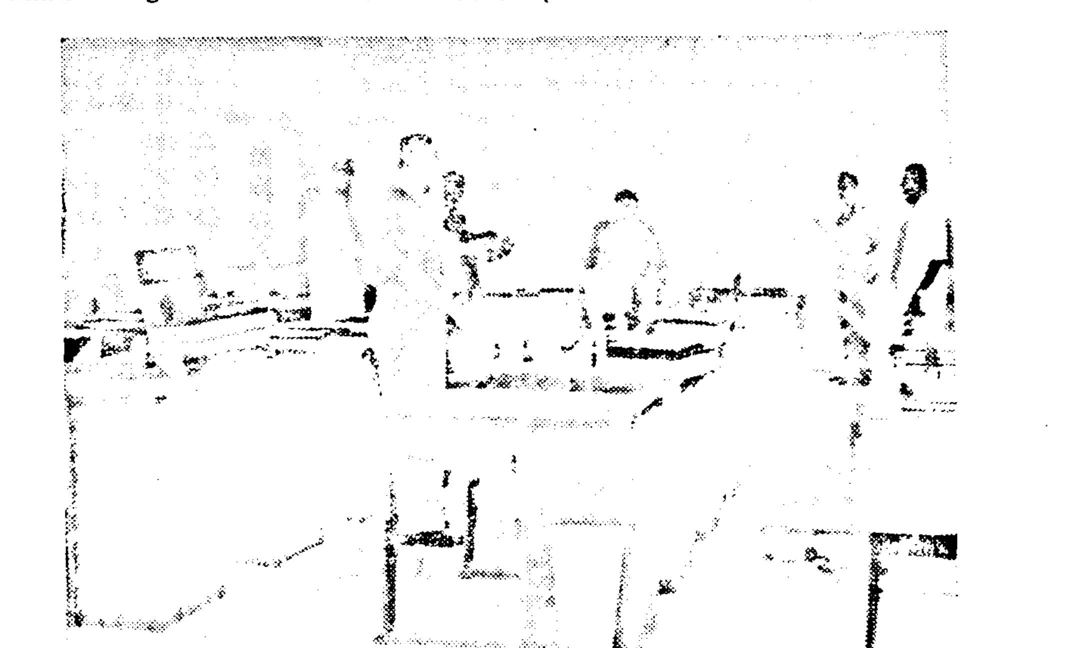
Een telegram uit Buenos Aires meldt het volgende:

De meeste Latijnsamerikaanse delegaties schijnen vastbesloten te zijn geen acht te slaan op de terughoudendheid van de Verenigde Staten en tot iedere prijs tot een conventie te komen.

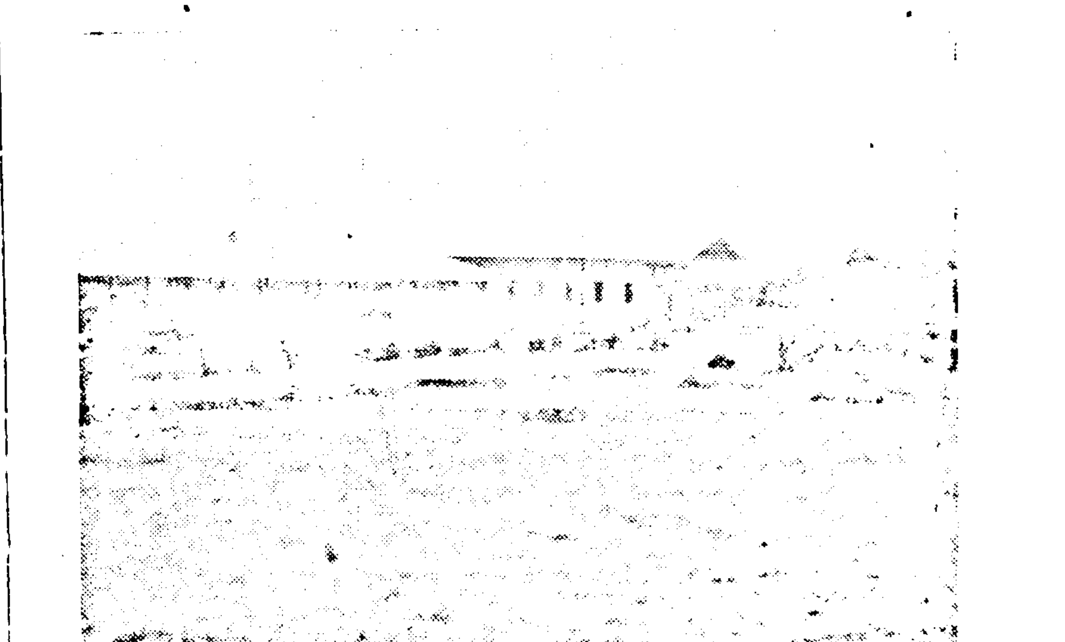
Juvenaat eist de aandacht

Morgen vestigt de bisschop de aandacht van alle Antilliaanse katholieken op het Juvenaat, waar zonen van Antilliaanse ouders hun opleiding voor het priesterschap ontvangen. In alle kerken wordt een speciale collecte gehouden, ten einde van de opbrengst daarvan de nieuwbouw van het Juvenaat te bekostigen. Ieder katholiek zal zeker het grote belang van deze collecte inzien en haar daarom met een royale gift bedenken. Hierboven plaatsen wij een plaatje van een gedeelte van de nieuwbouw van het Juvenaat. Het gebouw bevat de keuken en (meer naar achteren) de leslokalen.

De pas gearriveerde Dominikaner Broeders zijn bezig een leslokaal van het Juvenaat praktisch en gezellig in te richten.

Vanaf de Rooseveltweg krijgt men het volgende beeld van de nieuwbouw van het Juvenaat. Links de slaapzaal voor de studenten in aanbouw. Geheel rechts ontwaart men nog een stukje van het oude gebouw.

MOLOTOF begenadigd met ambassadeurs-functie in Mongolië

Moskou. — Molotof is benoemd tot Russisch ambassadeur in Mongolië. De benoeming is geschied door de Opperste Sovjet.

Molotof, eertijds minister van buitenlandse zaken, is de vorige maand, tezamen met Malenkof en Kaganowitsj, uit zijn regerings- en partijfuncties gezet. Hij en Kaganowitsj waren eerste vice-premiers.

Kaganowitsj, de derde, afgezette leider, zou de leiding gekregen hebben van een cementfabriek in Swerdlowsk, 1.600 km ten Oosten van Moskou. Wat er van Sjepilof geworden is, is nog niet bekend.

Mongilië is in 1924 tot volksrepubliek uitgeroepen. Het is eens een Chinese provincie geweest en stond van 1912 tot 1919 onder Russische bescherming. De hoofdstad, Oelan Bator, ligt ongeveer 4.800 km van Moskou en ongeveer 1200 km ten Noorden van Peking.

Molotof is de tweede van de afgezette Russische leiders die een nieuwe functie gekregen heeft. Malenkof werd vorige maand, aangesteld als directeur van een energiebedrijf in Oost-Kazachstan, ruim 3.000 km van Moskou verwijderd.

Weer goed nieuws over de aankomst der Antilliaanse bursalen in Nederland

Dongen. — De vierde charter-plane met weer een lading Antilliaanse studerenden is veilig in Amsterdam geland. Het vliegtuig had door gunstige wind zelfs een heel uur op het tijdschema ingelopen. Deze lading bestond in tegenstelling met de lading van de vorige vliegtuigen grotendeels uit scholieren van Curaçao; de vorige brachten voor het merendeel Arubaanse studerenden aan.

Merkwaardig was deze keer het feit dat men minder hoeden zag; blijkbaar is het op de Antillen al begonnen door te druppelen, dat men in Nederland toch niet zo hoedachtig is.

Na de gebruikelijke ontvangst-formaliteiten werd ook deze groep, zonder vermeldingswaardige oponthoud naar het Groot Handelsgebouw in Rotterdam gereden. Eigenlijk leek alles meer op een grootscheepse herhaling van het ontvangst van de inzittenden van de planes die enkele dagen eerder zijn aangekomen. Wel moet gezegd worden, dat de jongens en meisjes die met deze plane aankwamen er minder vermoeid uitzagen en ook minder vermoeid waren dan zij die zaterdag j.l. landden.

In het Groot Handelsgebouw werd naast het verwarmend kopje koffie aan de jongens en meisjes ook nog de mogelijkheid en de gelegenheid verschaft om aan ouders of voogden een kort schrijven te sturen.

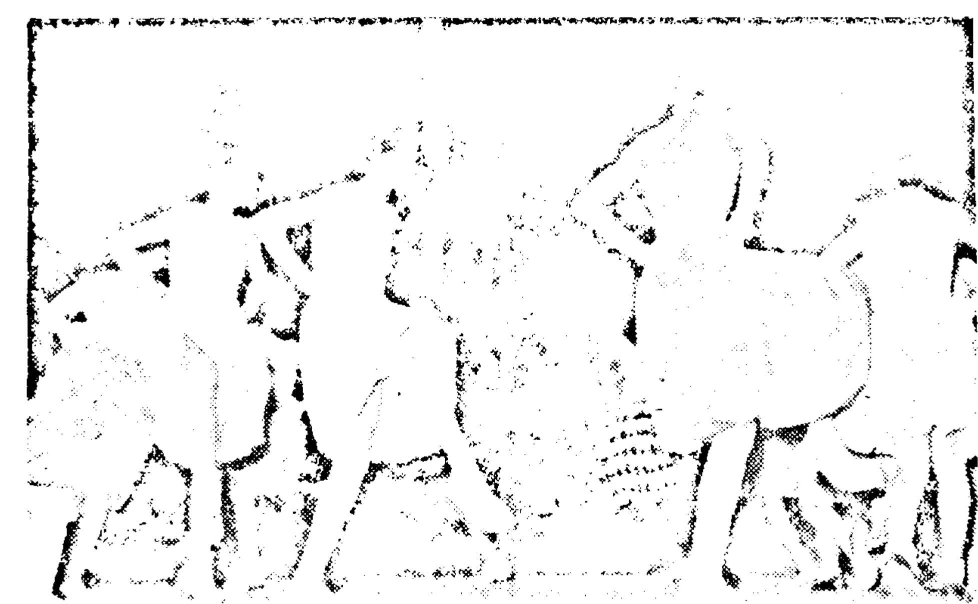
Vanuit het Handelsgebouw, dat, tussen haakjes het grootste gebouw in kubieke meters is van Europa, ging de reis volgens de bekende wegen en door onbekende dorpjes naar het langzamerhand zeer bekend wordende Dongen.

Ditmaal werd de overvloedige verwelkomings maaltijd in het klooster van de broeders geserveerd. Weer zagen wij pater Huygens verschijnen om zijn Antilliaanse vrienden en vriendinnen, die in geestelijke termen gezegd ook zijn "schapen" zijn, de spirituele zorgen van een moderator aan te bieden. En na het officiële woord van de heer van de Veer, van de Studiecommissie, die ook dit maal op voortreffelijke wijze — samen met de broeders en de zusters dan — voor de ontvangst zorgde, werden de gebruikelijke papiertjes ingevuld, en kon het gezelschap, dat toch langzaamaan tekenen van vermoeidheid begon te tonen, zich ter ruste begeven.

Woensdag komt de laatste groep van Antillianen aan voor dit jaar. Zij vormen de start en het sluitstuk van de telkens weer terugkerende, maar altijd toch even loffelijke onderneming nl het uitsturen van Antillianen.

Ik noem deze onderneming loffelijk en wel niet alleen om ideologische redenen, maar ook omdat ik zoetjes aan de overtuiging begin te krijgen dat de Antillen binnen afzienbare tijd op verschillende en vaak zeer uiteenlopende kanten van het onderwijs, zichzelf zullen kunnen bedruipen. Zoetjes aan zijn wij nu wel tot een totaal van zevenhonderd bursalen gekomen hier in Nederland. Zonder een te grote gok te doen meen ik te kunnen zeggen dat zeker een derde gedeelte van dit aantal specifiek onderwijsvakken heeft gkozen; maar ook de rest zullen verschillende onderwijzers en zelfs leraren zijn te destilleren. Naast deze bursalen staan zeker een zeshonderd jongens en meisjes, die op eigen kosten studeren. Ook deze zullen in de toekomst steunpilaren van het Antilliaanse volks en levensontwikkeling kunnen worden. Het is hier niet de juiste plaats denk ik en ook niet mijn bedoeling om over de "verzadiging" van de Antillen uit te weiden. En dan wil ik onder "verzadiging" verstaan: de mogelijkheid, (waarover al meerdere malen geschreven is reeds) dat de Antillen binnen niet te lange tijd, een teveel zouden kunnen hebben aan afgestudeerden, een surplus aan intellectuelen. Niet alleen bemoei ik mij

(Vervolg naar pag. 5)

Aardig plaatje van de Grote Bonte Avond die gisteravond in het kader van het CPIM Vakantieplan werd gehouden en waarvan de jeugd zoals de foto toont zeer geanimeerd deel nam.

Programma Rode Kruis-Actie 1957

Het programma van de komende Rode Kruis-acties is als volgt samengesteld:

Woensdag 4 september in het Rifzwembad feeëriek Waterballet en Badpakken modeshow.

Programma: waterpolo-wedstrijd, modeshow badpakken, komisch duiken, figuurzwemmen, finale.

Kaarten a ƒ 2.50 verkrijgbaar bij: Club Asiento, Zwem ver. De Robben en 's avonds aan de ingang van het Rifbad.

Zondag 8 september in het hofje Sta. Barbara grootse barbecue-picnic met vele attracties, gelegenheid tot dansen, zwemmen en watersport (ingang Newport) — Van 11.00 a.m. — 5.00 p.m.. Kaarten a ƒ 10.— (een maaltijd en dranken inbegrepen) verkrijgbaar bij: Secretariaat Roode Kruis - Pietermaai 22A - Boekhandel Salas (Punda) - N. V. van Dorp (Otrabanda).

N.B.: De toegangskaart geeft tevens recht op deelname aan een deurprijs zijnde een televisie-apparaat.

Woensdag 11 september in het Roxy-theater enorm cabaret programma. M.m.w. talrijke artisten. Nadere bijzonderheden zullen worden bekend gemaakt. Kaartverkoop wordt nader bekendgemaakt. Aanvang 20.30 p.m..

Gedurende de week van 31 augustus t.e.m. 7 september zullen Roode Kruis-insignes, autosticks en vlaggen worden verkocht.

In dezelfde periode kan men loten kopen en een prachtig radio toestel winnen.

CSC organiseerde een Kinderfair ten bate van Het Roode Kruis.

Club Asiento geeft op 31 augustus een bonte avond met „voor elck wat wils". Opbrengst ten bate van Het Roode Kruis.

KLM ontsp. ver. „De West" organiseert op 7 september een „Bingo-drive" ten bate van Het Roode Kruis.

Societeit Curaçao hield een kaartavond op 28 aug. j.l. en droeg de opbrengst af aan Het Roode Kruis.

JPF zal op een nader te bepalen datum een actie ondernemen ten bate van Het Roode Kruis S. V. Combinatie Pletterij-Nederhorst organiseert op 31 augustus een Bingo-avond en op 6 september een Flag-drive. De netto-opbrengst zal worden afgedragen aan Het Roode Kruis.

De Beatrix Club, de Shell Golf Club, Club Astoria de Rotary, de Sociedad Benefica 24 de Julio, BWI. Association, Three Sisters Social Club zullen binnenkort ten bate van Het Roode Kruis een en ander organiseren. Nadere gegevens hieromtrent worden nader bekendgemaakt.

Op dinsdag 3 september verschijnt in de couranten een interessante Roode Kruis prijsvraag waaraan IEDEREEN mee kan doen en waarmee men prachtige prijzen kan winnen.

25 Prijzen waaronder een radiotoestel, fototoestellen! — Prijsvraag. Enveloppen zijn vanaf heden a ƒ 1.— verkrijgbaar bij het Secretariaat Roode Kruis Pietermaai 22A en bij de boekhandel.

In de week van 2—7 september zal via de Curom en Radio Caribe de sterrit van het jaar worden gehouden: Roode Kruis radio sterrit 1957!

25 Prachtige prijzen! Prijsvraag enveloppen voor dit evenement kunnen reeds nu a ƒ 1.— worden gekocht bij het Secretariaat Roode Kruis Pietermaai 22A en bij de boekhandel.

Conventionees „Alico" doorreis op Curacao

Willemstad. — Gisteren waren de conventioneers van de American Life Insurance Co., dat zijn jongemannen van ± 30 jaar die agenten zijn van bovengenoemd maatschappij en naar de eerste Alico conventie in Mexico City gaan, op een party ten huize van de heer Jules Montesant assistent manager van de Alico alhier, bijeen.

Het gezelschap staat onder leiding van de heer P. J. Kappel, manager van Curaçao en Suriname. De bedoeling van de reis is dat de conventioneers een opleiding krijgen, die tevens als een beloning geldt voor de behaalde resultaten.

Het gezelschap bestaat uit de heren L. T. James (Suriname), P. Kusters (Curaçao), B. Ramdhani (Suriname), R. Kam (Suriname) de jongste onder het gezelschap (21 j.), E. Selkridge (Curaçao) en L. J. Mijnals (Suriname).

De groep is vanochtend naar Mexico vertrokken en verblijft daar tot en met volgende week vrijdag waarna de groep op eigen kosten naar New York doorreist. De groep zal in het nieuwste hotel verblijf houden n.l. het Alffer Hotel.

Direct na aankomst in Mexico zal er een cocktailparty zijn ter kennismaking met de andere conventioneers, welke gevolgd wordt door een zakelijk bijeenkomst.

De derde dag is het werken en 's middags een fellowshiplunch met uitreiking der prijzen aan de winnaars van de „Alico contest". De laatste dag is er een zakelijke bijeenkomst waarna farwell lunch.

J. P. F. Nieuws

Willemstad. (R) — Van de hr Th. Simoons, voorzitter van JPF en vertegenwoordiger der Surinamers alhier vernemen wij dat er gisteren op Curaçao is aangekomen prof. dr R. J. van Lier die hier op doorreis is naar Nederland en tot dinsdagmorgen in ons midden zal vertoeven. De heer Simoons zal het dan niet nalaten de prof. te overreden om een lezing in de club te houden en hiertoe bestaat de mogelijkheid dat dit op maandagavond a.s. in de JPF club zal gebeuren. Verdere gegevens hieromtrent zullen dan ook maandag in de plaatselijke bladen bekend gemaakt worden. Gezien de positie die de prof. bekleed bij de uitvoering van het 10 jarig plan van Suriname zal de belangstelling voor zijn te houden lezing bij zijn landgenoten zeer groot zijn.

VAN HET FILMDOEK

GUEULE D'ANGE

Een gewezen oorlogsvlieger, Philippe Leroux, die niet meer aan het gewone leven kan wennen, tracht in zijn bestaan te voorzien door middel van zijn knappe voorkomen, dat veel invloed heeft op de leden van het zwakke geslacht.

Hij zwerft van de ene vrouw naar de andere, blijft een vriend voor haar zolang ze in zijn onderhoud kan voorzien, en hij van haar aardse goed kan genieten. Op zekere dag komt hij een oude vriend tegen, die niet zo goed meer in de centen zit. Hij besluit zijn vriend Marcillac te helpen en probeert wraak te nemen voor zijn vriend, die door een zekere Loina Gauthier op oneerlijke wijze blut is gemaakt. Loina echter heeft Gueule d'Ange al gauw door en besluit hem voor haar zwendelarijen te gebruiken. Hij moet tegen provisie vervalste schilderstukken verkopen. Hierdoor komt hij in aanraking met een zekere gravin de Foucray. Hij past weer zijn oude tactiek toe, maar komt tot de ontdekking dat hij rijker kan worden door de juwelen van de gravin te stelen. Dit echter lukt hem niet en hij tracht op andere wijze aan geld te komen om Loina te krijgen. Loina komt knijp te zitten met haar praktijken doordat een oude medewerkster uit de gevangenis terugkeert en haar erin probeert te krijgen. Zij tracht naar Zuid-Amerika te vluchten. Wanneer Philippe haar vlucht in de gaten krijgt, bekent hij haar zijn liefde, maar Loina keert hem de rug toe en laat een verslagen Philippe achter.

Een goed gespeelde Franse film onder regie van Marcel Blistène met in de hoofdrollen, Viviane Romance en Maurice Ronet. De film wordt a.s. maandag en dinsdag in theater Roxy om 7 en 9 uur vertoond.

Verkeersomlegging, 2 september

Willemstad. - Maandag 2 september zal in verband met de kranslegging bij het standbeeld van Brion, op het Brionplein, het doorgaande verkeer, komende van de Pater Euwensweg, niet het Brionplein kunnen passeren gedurende de tijd tussen 9.40 en 10.30 uur. Het verkeer komende van de Pundazijde, gaande naar de Breedestraat (O.) kan normaal doorgaan.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. - De straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 6 P.V.'s op en verleenden 15 maal assistentie.

Vechtpartij

Willemstad. - Gisteren verscheen aan de wacht de man J.M.S., die verklaarde dat de man J.G.C. met hem had gevochten. Tijdens die vechtpartij wilde de man J.A.J. hen van elkaar scheiden. C. sloeg toen J. met een scherf van een fles tegen het voorhoofd en de ander stak J. met een ijspik in het been. Hij werd ter observatie in het hospitaal opgenomen.

Ruzie om f 1.—

Willemstad. - Door een agent van de havenpolitie werd een man aan de wacht gebracht, die een andere man met een mes had achterna gezeten. Hij verklaarde dat zij ruzie om een gulden hadden gekregen, waarna de ander hem een steen tegen het hoofd had gegooid.

Personalia

Aangekomen van Nederland:
H. O. Dedecker, T. v. Santen, C. H. Hoogakker, Mej. J. C. M. Japing, J.G. Borreman, J. H. Allebe. W. P. H. Hendriks.
Vertrokken naar Nederland
A. v.d. Pijl, S. L. A. Lobo.
Naar Suriname:
L. E. C. v. Dongen.

Werkspoor Feest

Willemstad. — Naar wij ernemen zal hedenavond in Chobolobo een feest georganiseerd worden door de gezelligheids vereniging van "WERKSPOOR" voor haar lokaal personeel alsook enige genodigden. Hiertoe heeft iedere werknemer kaarten ontvangen en zonder deze kaart zal niemand binnen kunnen komen. De muziek zal verzorgd worden door het bekende conjunto "Jovenes del Caribe" terwijl natuurlijk de zeer populaire steelband "Golden Rock Heroes" niet zal ontbreken. Gezien de organisatie bij Werkspoor prima is zal het zeker ook vanavond een heel prettige avond voor het lokaal personeel worden.

Willemstad. — In verband met het byzonder karakter en doel van de plechtigheden op Brionplein en Simon Bolivarplein op maandag 2 september wordt op beide plaatsen het „Nos Terra" gespeeld in de rij der volksliederen van Venezuela en Nederland.

Willemstad. — Naar wij van de hr. Th. Simoons voorzitter van J.P.F. vernemen zal Prof. Dr. R. J. van Lier geen lezing kunnen houden in de club JPF wegens omstandigheden, maar zal hij zondagmiddag wel aanwezig zijn in de club.

Nationalisme steekt in Japan weer de kop op

Tokio. — Fanatieke Japanse nationalisten trachten „giften" los te krijgen van vooraanstaande burgers, „die de vaderlandslievende geest van het Japanse volk kwetsen". Tot hun methoden om als redders van het vaderland" steun te verkrijgen behoren bedreiging met geweld en speculeren op de Japanse vrees voor politieke moord.

De nationalisten of „rechtsen" zo als zij in Japan worden genoemd maken een betrekkelijk klein deel van de bevolking uit. De politie schat het totale aantal actieve leden van de verschillende groepen op drie duizend. Maar ondanks de geringe omvang voeren zij in het hele land een campagne voor een absoluut bewind door een „heilige" keizer, herbewapening, versterking van de militaire kaste, anti-communisme en actie tegen de vakbeweging.

Geslaagd

Willemstad. — Naar wij vernemen is de heer Frank Martinus Arion in Nederland geslaagd voor het Staatsexamen Gymnasium A.

Japan heeft de Egyptische regering uitgenodigd vertegenwoordigers naar Tokio te zenden om te spreken over de mogelijkheid van Japanse technische hulp bij de bouw van een stuwdam bij Assoean, meldt Radio-Cairo.

Nederlands waterpolo-team kreeg harde les in Zagreb

Wereldkampioenschap wegrennen: uren wachten op seconden

Het Nederlands waterpolozevental, dat enkele jaren geleden aan de top stond van de internationale ladder en vak een struikelblok betekende voor de sterkste tegenstanders, heeft in het toernooi om de Trofeo Italia een bittere teleurstelling moeten incasseren. Immers, daar, in de Zuidslavische stad Zagreb, werd onomwonden aangetoond, dat het oranjeteam in twee, drie jaar tijds is teruggezakt van kandidaat voor de Olympische titel (te Helsinki) tot tweede-rangs ploeg, die geen kans meer heeft op winst tegen de favorieten Hongarije, Rusland en Zuidslavië.

Aanvankelijk kon men nog verheugd zijn, toen het Nederlandse zevental met zeer gering verschil van Zuidslavië verloor en de factor pech een beter resultaat in de weg stond. Maar toen kwam de domper, de gevoelige knauw, die des te harder aankwam, omdat de reeds hoog gestemde verwachtingen ruïneus werden verstoord. Tegen de Russen, die toen niet eens hun beste vorm demonstreerden, verloor het oranjeteam met liefst 9-1. En er was geen enkele verontschuldiging voor deze monsterachtige nederlaag te vinden. Het Nederlandse zevental was nergens meer, het samenspel was slecht, de opstelling wanordelijk en de schotvaardigheid beneden alle peil. Men hoopte daarna nog, met een beetje geluk, op winst tegen het zeer zwak geachte Roemenië, dat op de Olympische Spelen te Melbourne de laatste plaats had bereikt. Doch nog harder kwam die volgende klap aan. Opnieuw verloor het oranjeteam, dat daarna met wedstrijden tegen Hongarije en Italie voor de boeg, geen kans meer, kreeg de allerlaatste plaats te verlaten. Frans Kuyper, de onvolprezen coach van het Nederlandse team, de man, die zijn jongens met bewonderenswaardige ijver naar de top van de berg had gevoerd, zag plotseling, dat ze er aan de andere kant weer waren afgegleden. Jammer, dat deze teleurstelling zo plotseling moest komen, zo volledig, ja, eigenlijk ook voor Nederland zo onverwachts. De oorzaak daarvan ligt in het feit, dat het poloteam de afgelopen jaren geen enkel kontakt heeft gehad met de sterke buitenlandse ploegen. Men trainde wel, bracht verjongingen aan, verving de ervaring van de ouderen door snelheid en energie van de jeugd, doch alles bij elkaar kon men er beslist geen pijl op trekken of de kracht van het zevental nu dezelfde was gebleven of sterk achteruit was gegaan.

In een wedstrijd tegen België, dat op de internationale lijst niet erg hoog staat genoteerd, leek het met een overwinning allemaal best te gaan en al verwachtte men te Zagreb dan geen geweldige prestaties, toch meende men een gelijkwaardige partner te zijn van de ploegen uit Italië en Zuidslavië en beslist sterker dan het team van Roemenië. Het heeft onverwachts heel anders uitgepakt en dit toernooi heeft duidelijk geleerd, dat men niet ongestraft het kontakt met sterke zeventallen gedurende vele jaren kan vermijden. Alleen door veel internationale ervaring kan men mee hogerop komen, kan men zich toetsen en verbeteringen aanbrengen, daar waar het feilen werd aangetoond. Er is inmiddels voor het Nederlandse team een zeer grote achterstand ontstaan, een achterstand van jaren, al ging het dan volkomen ongemerkt. En in zoverre kan men thans verheugd zijn, dat thans de ogen zijn geopend en men ontdekt heeft, dat men in Nederland met de training van de kandidaten voor het oranjeteam op de verkeerde weg was.

Terrein heroveren

Frans Kuyper, de coach, Jan de Vries, de voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Zwem Bond en vele andere Nederlandse officials, die het drama te Zagreb van nabij meemaakten, hebben inmiddels ernstig met elkaar gesproken en zich afgevraagd of de plotseling opgelopen achterstand nog is goed te maken. Ze vonden daarbij enigszins steun in de prestaties van het oranjeteam in de laatste wedstrijd tegen Hongarije, dat zich nog danig moest inspannen om tot winst te kunnen komen. Daarin vonden de Nederlandse officials een aanwijzing, dat nog niet alles verloren is en dat er een goede kans op snel herstel mogelijk is. Wel zag men echter in, dat de training over een andere boeg moet worden gegooid. Zwaardere, steviger gebouwde spelers zullen er in het strijdperk moeten worden gebracht, men zal helemaal opnieuw moeten beginnen en men moet een nog stugger, zwaarder trainingsprogramma uitstippelen.

De energie van Frans Kuyper is nog niet gebroken; hij heeft een nieuw offensief op de eerste stellingen van het internationale waterpolo aangekondigd en zal niet rusten voordat hij het verloren terrein heeft heroverd.

Feit is, dàt het niet deelnemen aan de Olympische Spelen te Melbourne ook een rol heeft gespeeld. De teleurstelling van de plotseling afgelaste reis naar Australië, die een beloning moest zijn voor de grote opofferingen van een zware training gedurende vele maanden, heeft uiteraard aan de vorm van de spelers geknaagd. Men heeft zich teruggetrokken uit het internationale polo, de animo werden minder en de gevolgen bleven niet uit. Wat voor waterpolo gold was reeds gebeurd bij de hockeyers, die prima kansen hadden op het Olympische goud, plotseling in Nederland moesten blijven, de terugslag zo goed mogelijk incasseerden, doch in het begin van de zomer te Hannover hun eerste nederlaag tegen Duitsland leden. Wat de ho-

ckeyers toen reeds overkwam, hebben de waterpoloërs nu ondervonden. En we kunnen er alleen maar blij om zijn, dat er nog bijna drie jaren liggen tussen het tijdstip waarop de ogen werden geopend en het jaar 1960, als Rome zijn poorten ontsluit voor de deelnemers aan de Olympische Spelen, die hopelijk voor Nederland niet taboe zullen zijn.

Beslissing in sprint

Als belangrijk sluitstuk van het internationale wielerseizoen zijn inmiddels ook de wereldkampioenschappen achter de rug, met als laatste onderdelen de gevechten om de wereldtitels op de weg. België heeft er een week lang van ondersteboven gelegen, want moeilijk kan men een ander land noemen (misschien Italië), waar de bevolking zo intens meeleeft met zijn plaatselijke favorieten als het bekende wielrenners zijn. Zowel bij de amateurs (Proost) als bij de beroepsrenners (Van Steenbergen) kwam de wereldtitel in het bezit van een Belg, successen, waarvan de Belgische dagbladen dagen lang hebben volgestaan. Een zeker chauvinisme was daaraan niet vreemd.

Als neutraal toeschouwer moet men immers tot de slotsom komen dat deze wegwedstrijden om de hoogste eer een saaie vertoning waren, races, die nauwelijks meer de aanduiding van wegwedstrijden verdienen. De beslissing werd immers in beide gevallen verkregen door een sprint op de laatste honderd meter. Van Steenbergen is een rappe sprinter en het behoeft daarom geen nadere verklaring, waarom hij reeds drie wereldkampioenschappen heeft veroverd. Uit een kompakt peloton, dat bijna drie honderd kilometer in gesloten gelederen over het circuit van Waregem in België was voortgehold, maakten zich op de laatste vijf honderd meters zes renners los, zes cracks met internationale faam, te weten Van Steenbergen, De Bruine en Van Looy voor België en Louison Bobet, Darrigade en Anquetil voor Frankrijk. Toen pas kreeg men een wedstrijd te zien, over de 500 meter, en in feite over de laatste 50 meters. En dat terwijl tienduizenden toeschouwers uren lang hadden zitten wachten op een beslissing, die meer spreekt tot de verbeelding, een beslissing met renners, die op eigen kracht een voorsprong veroveren en in een klein groepje kunnen doorgaan en volhouden. Zo worden de wegwedstrijden gemaakt, races vol geschiedenis. Nu was het een eentonige beweging, die echter in tienduizenden Belgische harten plotseling was vergeten, toen een Belg zich het sterkst toonde in de eindsprint; eerst de amateur Proost, die de Nederlander Schalk Verhoef op de derde plaats achter zich hield, en de volgende dag Rik van Steenbergen, die met een half wiel verschil sneller bleek dan de Fransman Louison Bobet. Voor de Belgen was er dus grote voldoening, maar als de feestroes voorbij is en men opnieuw de zaken, nu nuchter, gaat bekijken, zullen ook zij moeten toegeven, dat er iets moet gebeuren om de wegwedstrijden, met wereldtitels als inzet, hun aantrekkelijkheid te laten behouden. De circuits moeten in moeilijker streken worden gekozen, daar waar het niet mogelijk is, dat een groot peloton zich tot de eindstreep kan handhaven. Op de lange vlakke stukken in het circuit te Waregem was het voor uitlopers bijna niet mogelijk hun voorsprong te behouden. De Nederlanders Piet van Est en Daan de Groot, die een ontsnappingspoging ondernamen en tientallen kilometers alleen voorop bleven rijden, waren tot capitulatie gedwongen, toen het peloton in gesloten gelederen het tempo ging opvoeren en de uitlopers al spoedig in het vizier kreeg. Ook Wout Wagtmans probeerde het nog even in de voorlaatste ronde. Heel alleen reed hij hele kilometers met ongeveer drie honderd meter voorsprong op het peloton. Op nauwe, bochtige wegen had hij deze voorsprong zeker kunnen opvoeren en een beloning kunnen krijgen voor zijn moedige onderneming. Nu kreeg het peloton alle gelegenheid op een recht stuk de eenzame te achterhalen en hem naar de achterste gelederen terug te wijzen. De baansport heeft reeds veel van zijn populariteit verloren, maar als er nog veel wereldkampioenschappen worden gehouden onder omstandigheden als die op het gemakkelijke circuit in België, dan zullen straks de echte wegrenners nooit meer een wereldtitel kunnen behalen, omdat de sprinters zich in het peloton kunnen handhaven en het op de laatste meters laten aankomen. Het publiek wenst geen uren te wachten op een beslissing in de allerlaatste seconden, geen wereldkampioenschappen, die gelijken op de tamste etappes in de Tour de France. Het parcours is hierbij van de grootste betekenis en daarvan zal het dan ook afhangen of de strijd om de hoogste eer een aantrekkelijke strijd zal blijven.

ad interim

R.C.C. Tenniskampioenschappen

Willemstad. — Onder enorme publieke belangstelling werd donderdag de halve finale tenniswedstrijd in het heren enkelspel verspeeld tussen Jan Blom en Charles de Jongh en dat op sublieme wijze door de beter spelende de Jongh werd gewonnen.

Charles de Jongh die in de voorrondes gewonnen had van Phillip en Kion heeft in deze wedstrijd gezorgd dat de agressieve Jan Blom geen kans kreeg bij het net en ook plaatste de Jongh zodanig dat Jan zijn over het algemeen zwakke backhand moest gebruiken waarna de Jongh de bal tot een puntje omzette. Behalve het goed retourneren van de harde drives van Jan Blom heeft Charles de Jongh een paar prachtige dropshots geplaatst hetgeen te veel was voor Jan. Doordat Charles de Jongh er voor zorgde steeds de bal ver af voor Jan te spelen was het voor Blom een geregeld over het court lopen om te redden wat er te redden viel.

Vooral de vele gevarieerde slagen van de Jongh alsook het goede netwerk van hem hebben hem de overwinning in alle drie de sets bezorgd met 6-4, 6-3, 6-3. Vooral het rustige spel van de Jongh viel hedenmiddag op en hij heeft heel goed spel geleverd.

Het zal dan ook zeker op 7 september niet aan de nodige spanning ontbreken als hij zal uitkomen tegen de winnaar van Flores-Bakhuis. Deze wedstrijd tussen Flores en Bakhuis zal op zaterdagmiddag a.s. gespeeld worden op Mundo Nobo en zal zeer een spannende wedstrijd worden. Bakhuis zal alles in het werk stellen om revanche te nemen op Flores die van hem gewonnen had in de Ant. kampioenschappen. Flores van zijn kant oefent ook serieus en gezien zijn prestaties van de laatste tijd geloven wij dat Bakhuis een zeer harde dobber aan hem zal hebben.

Rondom het vertrek der bursalen

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Dit is goed beschouwd een nationale aangelegenheid, want uit alle lagen der bevolking is een of ander familielid er bij betrokken.

Een gebeurtenis, die iedereen zich op de een of andere wijze aantrekt. De vraag is nu: Hoe worden de kinderen des volks behandeld?

Wel, hierover valt niet te roemen. Ten eerste moeten de ouden in spanning afwachten, soms tot enkele dagen vóór het vertrek, op het bericht of hun kind mee mag of niet.

De ouders moeten dan hals over kop de vereiste inkopen gaan doen, met het onvoordelig gevolg, dat in zo'n „rush" duurder wordt betaald. Zij zien zich bovendien verplicht om het eerste de beste te nemen, wat in hun handen wordt gestopt.

Kan de uitzending niet op een vroeger tijdstip worden verzorgd?

Waarom wordt er zo lang gedraald? Degene, die hiervoor verantwoordelijk is, trekt zich van de belangen zijner onderdanen (lees: kiezers) niet veel aan.

Mogelijk dat het volgend jaar hier beter voor gezorgd zal worden, want dan nadert de verkiezingstijd, de tijd om te schermen met mooie beloften. En dan op Hato, wat een organisatie! (lees: desorganisatie).

De vertrekkenden, met hun beste kleren aan moeten zich wringen tussen drommen mensen om hun weg naar het vliegtuig te volgen.

Waarom kan bij het hek, de doorgang niet vrijgelaten worden?

Op het vliegveld, waar met reuzeletters in drie talen wordt aangegeven, dat men niet roken mag, stond een grote menigte, waarvan enkele personen rustig stonden te dampen. Sinds wanneer mag het publiek op het vliegveld komen?

En dit alles terwijl de kopstukken van het onderwijs aanwezig waren en deze desorganisatie niet voor de eerste keer zagen.

Er zijn veel meer punten aan te halen, doch laat ik volstaan met twee wensen uit te spreken:

Curaçao zorge er voor dat ook van de Curaçaose bursalen een begeleider meegaat, zoals Aruba dat heeft gedaan. En de K.L.M. gebruike wat meer consideratie, want voor een K.L.M.-reclametasje drie Curaçaose gulden te vragen, komt mij wat overdreven voor.

C.

(Naschrift. — Men deelt ons officieel mede, dat bepaalde beslissingen over bursalen inderdaad laat zijn genomen. Maar dat kwam doordat het afnemen van de psychotechnische test zeer veel tijd in beslag nam, terwijl ook sommige ouders hun verzoek laat indienden en de overheid hen niet wilde teleurstellen.

Het doen van inkopen kan ook in Nederland geschieden.

Op het vliegveld is alles ordelijk verlopen. De autoriteiten hebben er zelfs niet aan gedacht de achterblijvende familieleden te beletten hun kinder enop het vliegveld vaarwel te zeggen. Alle nodige voorzorgsmaatregelen werden genomen). Er was dus geen enkele reden voor bezorgdheid.

Het Rode Kruis

Gij waart in Boedapest voor de Russen

Zodra er ergens ter wereld iets gebeurt van een oorlog of een ramp, komt bij ieder weldenkend mens de vraag op: Wat zou ik er nu eigenlijk aan doen; kon ik maar helpen!

Dat is al zo bij een gewoon — helaas maar al te alledaags — verkeersongeval. De mensen, die eromheen staan en het slachtoffer of de slachtoffers zien liggen, willen allemaal graag helpen. Het is maar goed, dat zij daar in de regel de kans niet krijgen, want ondeskundige hulp schaadt in zulke gevallen meer dan dat zij baat. De meeste mensen weten dat trouwens. Zij weten, dat zij op een dokter moeten wachten of op een ambulancewagen met gediplomeerde en getrainde verplegers. Zij weten, dat „Eerste Hulp bij Ongelukken" moet worden geleerd, dat dit een opleiding vergt. En ietwat onduidelijk staat hen voor de geest, dat het Roode Kruis, daar iets mee van doen heeft. Dat het Roode Kruis de mensen voor dit soort werk inderdaad opleidt en ter beschikking houdt.

Het is de toeschouwers echter meestal helemaal niet duidelijk, dat wanneer zij zich bij zo'n straatongeval staan te verkijken, omdat zij niet helpen kunnen en de Roode Kruis ambulance komt er aan met een dokter of een paar andere mensen, die wèl kunnen helpen, dat zij dan inderdaad zèlf aan het helpen zijn, omdat ZIJ door financiële steun op hun beurt het Roode Kruis hebben geholpen.

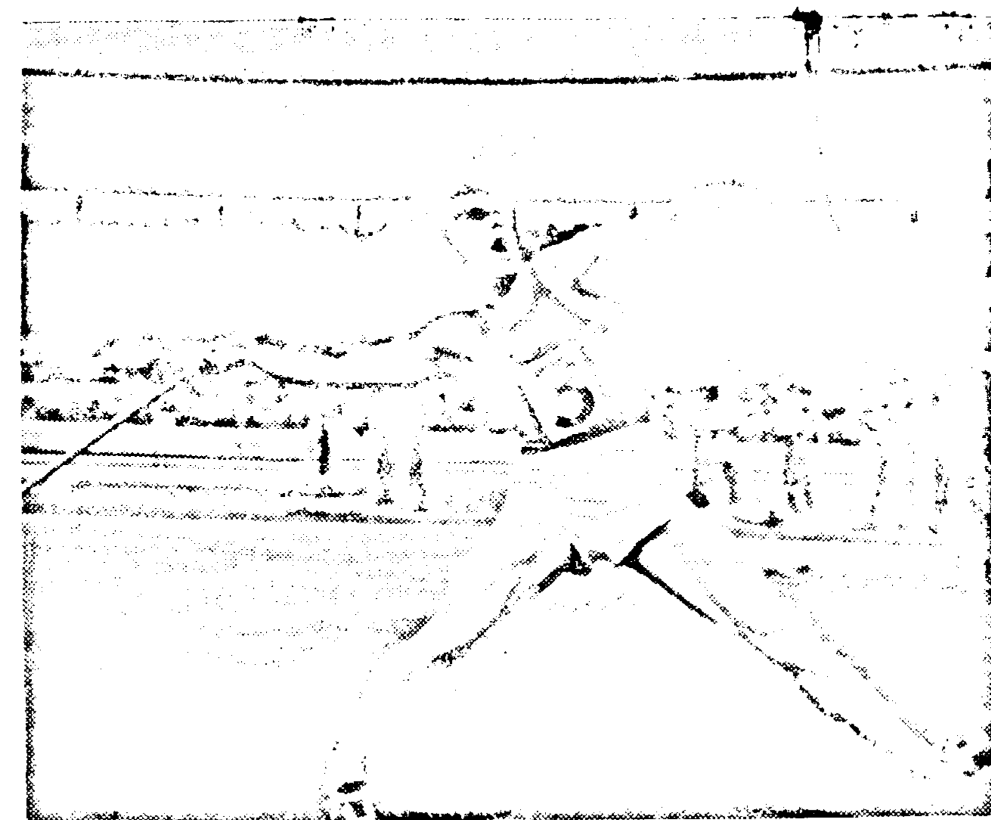
Precies ditzelfde is het geval bij grote rampen.

Toen op 4 november van verleden jaar iedereen in Nederland en hier op deze eilanden bij zichzelf dacht: konden wij maar iets doen om de Hongaren te helpen, die door de Russische benden werden neergeslagen, toen was in feite het Roode Kruis al bezig te helpen. Toen waren de eerste vliegtuigen uit Nederland al in Boedapest aangekomen met bloedplasme, met medicijnen, met verband en met pijnstillende middelen. Toen had het internationale Roode Kruis zich al geïnstalleerd in Wenen, waar enorme pakhuizen en hallen werden ingericht tot ontvangstcentra voor de mensen uit Hongarije en voor de goederen uit alle delen der wereld.

Reeds bijna veertien dagen te voren, toen het politieke noodweer al duidelijk zichtbaar boven Oost-Europa dreigde, was het met de voorbereiding begonnen. Toen de Russen kwamen, was het Roode Kruis er ook.

Namens het Koninkrijk der Nederlanden, èn dus ook namens deze eilanden. Namens al degenen, die helpen wilden, maar het niet rechtstreeks konden; namens al degenen, die het Roode Kruis in zijn werk hadden gesteund. Dat er toen velen extra bijsprongen om de hulp aan de Hongaren zo ruim en zo efficiënt mogelijk te maken, was erg mooi, maar degenen, die het beste werk hadden gedaan, waren zij, die door hun duurzame steun VOORAF de PARAATHEID van het Roode Kruis mogelijk hadden gemaakt. Zij, die regelmatige contribuanten, die al jaren lang het Roode Kruis in staat hadden gesteld mensen op te leiden, materiaal te verzamelen, ervaring op te doen, klaar te staan. Zij waren in Boedapest vóór de Russen!

— Een lid van de Indonesische economische missie in New York heeft de New Yorkse politie gewaarschuwd, dat uit zijn woning een vergiftigde kris is gestolen. De kris dateert uit de zevende eeuw en een enkele steek kan dodelijk zijn. „Ook trekt de kris boze geesten aan als de bezitter niet eerlijk aan de kris is gekomen", aldus de Indonesiër.

Met een worp van 82.89 meter vestigde de Rus V. Kuznetsov een nieuw Russische en Engels rekord speerwerpen tijdens de atletiek-ontmoeting Engeland — Rusland. Op de foto Kuznetsov in aktie.

Broeder Franciscus Roman koninklijke bouwheer

De meest merkwaardige lekebroeder die we ooit gehad hebben was broeder Franciscus Roman. Geboortig van Gent, meldde hij zich op 19 april 1672, op 25 jarige leeftijd te Maastricht bij het Dominikanenklooster aan. Gedurende zijn proefjaren bleek niet alleen zijn zachtzinnige, en zeer godsdienstige aard, maar er kwam nog meer aan het licht. Deze eenvoudige lekebroeder bleek een formidabele wiskunstenaar te zijn met grote aanleg voor de bouwvakken. Men gaf hem de kans zijn talent te uiten.

De gebouwen van het klooster waren deels door ouderdom vervallen, deels door beeldstormerij en belegering gehavend. De algehele restauratie werd aan broeder Franciscus opgedragen. De vakkennis die hij hierbij aan de dag legde deed de prior besluiten hem ook de bouw van een gasten- en ziekenhuis toe te vertrouwen. Ook van deze taak kweet hij zich naar genoegen; nog steeds prijkt een sluitsteen met de letters F.F.R. (Frater Franciscus Roman; frater is de latijnse vertaling van broeder) boven de deur van het gebouw.

Het bestuur van de stad Maastricht vertrouwde hem de herbouw van een gedeelte van de Maasbrug toe, die in staat van verval verkeerde. Niet dat dit zo'n opvallend werk was, maar hij legde hierbij zoveel vakkennis aan de dag, dat het de aandacht trok van Lodewijk XIV, die juist voor een moeilijk vraagstuk stond. De voorstad Saint Germain wenste hij door een brug met Parijs te verbinden. De bekwaamste architect van het koninkrijk werd in 1865 met die taak belast. Twee pijlers werden opgericht, maar met het bouwen van de derde pijler kon hij niet klaar komen wegens de snelheid van de stroom en het opborrelend grondwater. Maar de koning wilde van zijn plan niet afzien. De brug moest er komen al was het door een buitenlandse kracht. Broeder Roman werd uit Maastricht ontboden. Met toestemming van zijn overste en voorzien van een koninklijk vrijgeleide, vertrok de broeder naar de franse hoofdstad. Hij begon zijn werkzaamheden aan de kant van de Tuilerieën en slaagde zo volkomen dat heden ten dage zijn werk door kracht van bouw de woede van overstromingen en de snelheid van de op dat punt smalle en diepe rivier nog steeds triomfantelijk het hoofd biedt. Het is de **pont royal**, die door Koning Lodewijk XIV zo genoemd, nog steeds zo heet.

Na de gelukkige voltooiing van de pont royal werd broeder Roman met de uitvoering van een aantal andere kunstwerken belast, zowel in de generaliteit van Parijs als in andere gewesten van het land. Frankrijk heeft aan deze kloosterbroer een aanzienlijk getal bruggen, dijken, paleizen en andere gebouwen te danken. Koning Lodewijk schonk hem niet alleen een ruime geldelijke beloning, maar benoemde hem ook tot algemeen opzichter van bruggen en wegen. Ondanks deze roem en verheffing bleef broeder Roman de eenvoudige, vrome en onderdanige kloosterling van vroeger. Zodra zijn werkzaamheden het toelieten, ontvluchtte hij het weelderig slot van Versailles, om bij zijn medebroeders in het klooster van Parijs te vertoeven. Het vele geld dat hij verdiende, besteedde hij met toestemming van zijn overste meest voor liefdadige doeleinden. Het werd een bron van aalmoezen om uit te delen aan de armen. Hij vergat daarbij zijn klooster van Maastricht niet waar hij zijn religieuze opleiding genoten had. Hij zond zijn ordebroeders aanzienlijke giften, liet op zijn kosten in de kerk een prachtige hoogaltaar oprichten en fraaie koorbanken plaatsen. Voor de bibliotheek van het klooster liet hij eikenhouten boekenkasten maken, waarvan hij zelf het plan getekend had.

Na een leven rijk in verdiensten, stierf broeder Franciscus Roman op 89 jarige leeftijd te Saint Germain, de 7de Januari 1735.

M.D. Latour O.P.

— De Franse consul-generaal in Lissabon, Paul Bechet, is in de Portugese hoofdstad overleden. Bechet, die o.a. ambassadesecretaris in Den Haag en Bern en consul-generaal in Rotterdam, en Warschau is geweest, was 61 jaar. Hij werd in 1954 in Lissabon benoemd. Hij was gehuwd en had twee kinderen.

Overweging

Het nut van een ziekte

Een ziekte komt nooit van pas. Zij is altijd een spaak in het wiel. Zij had een paar weken later moeten komen; zij komt juist als je met iets begonnen bent; zij ontneemt je de kans van....... En dan zegt die dokter, dat je over al die dingen nu maar niet moet piekeren. Rust van ziel èn lichaam zal u het spoedigst beter maken; wanneer u weer aan de slag kunt, kan ik u nog niet zeggen.

Na een paar dagen treedt een zekere berusting in. De patiënt heeft er zich min of meer bij neergelegd en ziet dat hij er toch doorheen moet. Bovendien begint hij het voordeel te waarderen, zijn werk eens stop te zetten en zijn leven op een afstand te bekijken.

Is de ziekte erg, dan zal de lust tot mijmeren wel achterwege blijven. Hij moet zich dan trainen in karaktersterkte, geduld en zelfbeheersing. Allemaal mogelijk maar erg moeilijk, vooral als het lang moet duren.

De gelovige mens staat er in dit geval gunstiger voor. Hij kan zich oefenen in onderwerping aan Gods wil, in bovennatuurlijke deugden, en dit geeft hem uitzonderlijk veel kracht.

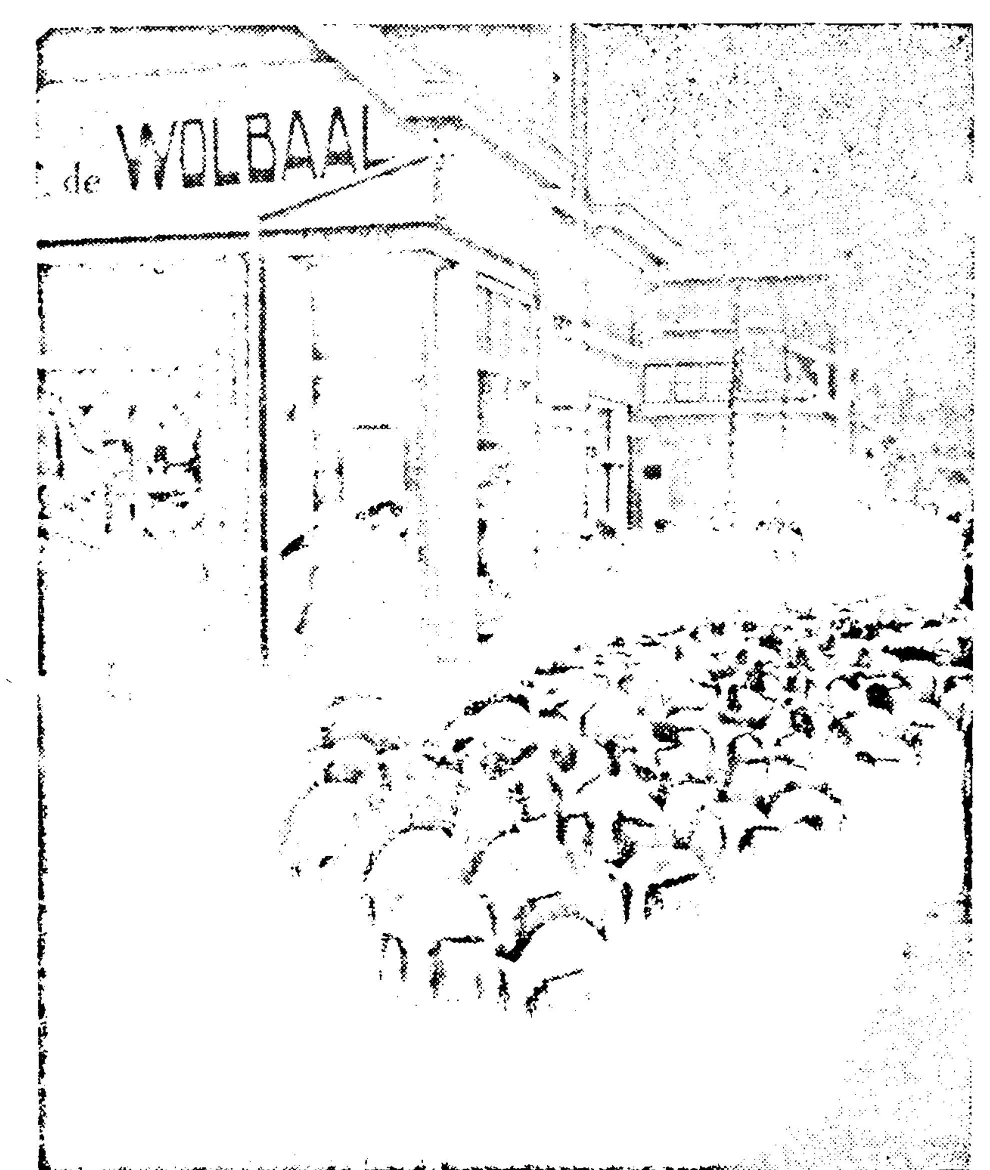
Soms sta je versteld — en beschaamd — met hoeveel sterkte en opgewektheid een eenvoudig doch diepgelovig mens een zwaar lijden doorstaat. K.

ERIC DE NOORMAN -- De prooi van de Rode Rots

55—35 Een kille grondnevel hangt over de velden, als een lange stoet onder het gedreun van trommen de heuvel nadert waar een enorm rotsblok donker en dreigend in het koude schijnsel van de volle maan ligt. Het is de offernacht, het offer aan de maanafgod der Fir Iboth. Bijkans onmachtig van vrees staat Ailech temidden van haar bewakers. De in zwarte mantels en maskers gehulde „zonen van de nacht". Radeloos glijden haar ogen rond van de menigte Fir Iboth krijgers die van heinde en ver gekomen zijn om getuige te zijn van dit barbaarse feest naar de strakke gezichten van haar ongelukkige lotgenoten, die sterven moeten, omdat een van hen ontsnapte. Alleen Halfra beantwoordt haar blik. —Houd moed, braaf meisje, fluistert de goede kerel, „vertrouw op Heer Eric zoals ik. Onze redding eh...... is zeker niet ver meer. Deze onheuse lieden zullen er nog wel van lusten. Haha!" Maar het klinkt weinig overtuigd en met een steelseblik op Svein Langtand houdt de brave Yarl zijn mond. „Mij maak je niks wijs," gromt de reus achter de Sakser, „zij hebben mijn helm gestolen en mijn haarlok geknipt, nou ga ik voor de bijl. Dat is niet anders."

Er valt een onheilspellende stilte, als een witte gestalte eensklaps in het licht der toortsen verschijnt en lenig op het offerblok springt. In zijn handen flikkert een lang gebogen mes. Luisterend heft de gemaskerde het hoofd op naar de maan, dan klinkt zijn stem, onmiskenbaar die van Ruad: —De Geest spreekt tot mij, de Geest eist vele offers, de Geest eist het hart van de grote slaaf. De vechtlust die even in de sombere ogen van de piraat opflikkert verdwijnt weer. Hij strekt zijn machtige rug en de doodszang aanheffend laat hij zich gewillig meevoeren naar de Rode Rots.

In het kader van de heideweek te Ede werd o.m. een dag van de wol gehouden. Er was een demonstratie spinnen, een breiwedstrijd voor meisjes, een modeshow van wollen kleding en tot slot deed een kude „wolbalen" zijn intrede in het versierde dorp.

Bijgelovige dorpelingen in Vietnam plegen moorden om onzichtbaar te worden

Parijs. — In de zuidwestelijke provincies van Vietnam zijn de laatste tijd tientallen moorden gepleegd door bijgelovige dorpelingen, die geloven dat zij de bevelen van de „koning der demonen" gehoorzamen en die denken als beloning voor de moorden onzichtbaar te zullen worden.

De autoriteiten in de provincies Chaudoc, Rachgia en Longxuyen hebben een comité ter bestrijding van het bijgeloof opgericht om de dorpelingen ervan te overtuigen, dat de bevelen van de „koning der demonen" in werkelijkheid afkomstig zijn van agenten der Hoa. Hoa.-opstandelingen, die hun bevelen om onrust te zaaien uit het communistische Noord-Vietnam krijgen.

In de betrokken gebieden worden moordbevelen verspreid, die door de „koning der demonen" persoonlijk zijn getekend, en die aangeven hoeveel moorden men moet plegen om onzichtbaar te worden, zo hebben de autoriteiten in Saigon bekendgemaakt.

4 september groots waterballet in Rifzwembad ten bate van Rode Kruis

Willemstad. — In het kader van de actie tot het bijeenbrengen van gelden ten bate van het „Rode Kruis" op Curaçao, heeft zich een commissie gevormd welke voorbereidingen heeft getroffen om het Curaçaose publiek op bijzondere wijze aan het goede doel, het Rode Kruis te steunen, te doen bijdragen. In het Rifzwembad zal op woensdagavond, 4 september a.s., een groots waterballet worden georganiseerd, dat een enorm evenement belooft te worden. Het publiek zal worden vergast op een avond vol charme, schoonheid en bevalligheid.

Voor zover wij ons kunnen herinneren is nog nimmer in het Rifzwembad een waterballet opgevoerd. Enkele malen is dit wel het geval geweest in het zwembad „Rust en Burgh". In bedoeld bad hebben deze uitvoeringen enorm veel sukses geoogst. Ongetwijfeld zal dit volgende week woensdag in het Rifzwembad ook het geval zijn. Het wordt een uitstekend verzorgd waterballet onder leiding van de heer Mout van Asiento, die op dit gebied zijn sporen ruimschoots heeft verdiend. Een groot aantal jongedames werkt er aan mee. Er zijn vele attributen vervaardigd, waardoor het geheel een lust voor het oog zal worden. Alhoewel de avond zal worden beheerst door dit fantastische schouwspel, zullen er nog vele andere attracties te bewonderen zijn. Zo zal een modeshow van badpakken worden georganiseerd, onder leiding van mevr. Hoekstra. Een groot aantal lieftallige jongedames is reeds druk bezig met oefenen, om tijdens de show de badpakken zo elegant mogelijk aan het publiek te presenteren. Ook dit zal zeker een hoogtepunt van het programma worden. Er wordt in het zwembad voor deze show een speciaal vlot gebouwd, welk vlot prachtig zal worden verlicht met verschillende kleureneffecten, terwijl het tevens van lichte meubels zal worden voorzien. De deelneemsters aan de modeshow zullen dan met dit vlot van de ene kant naar de andere kant worden getrokken. Ook zal er een komische waterpolowedstrijd worden georganiseerd, welke de lachspieren danig in beweging zal zetten, alsmede komische duikdemonstraties, welke de moeite ten volle waard zijn. Het geheel op deze avond zal muzikaal worden opgeluisterd door de onlangs gevormde steelband „Malta Corona". Deze steelband wordt gesponsored door de vertegenwoordiger van dit wereldberoemde merk, de firma Witcom. Deze steelband zal dan ook gratis haar medewerking verlenen. Het geheel belooft een uitzonderlijke avond te worden, welke men op ons eiland niet spoedig meer zal kunnen beleven. Wij raden het publiek dan ook aan om deze avond niet te missen. De toegangsprijzen zullen slechts ƒ 2,50 bedragen. Er zijn ook twee fraaie dames-badkostuums als deurprijzen ter beschikking gesteld.

De organisatoren garanderen het publiek een wondervolle avond, waarover men nog lang zal praten. Bovendien steunt men dan nog het goede doel — het RODE KRUIS — een organisatie die dag en nacht belangeloos ter beschikking staat van de gemeenschap. Binnenkort maken wij bekend waar de kaarten in voorverkoop verkrijgbaar zijn.

Weer toewijzing voor Esso te Guatemala

Guatemala City. — Angel Malines Franco, gesteund door de Esso Standard Oil Company, heeft van de regering van Guatemala een exploratieconcessie ontvangen voor een gebied van 380.000 acres in West Peten. Deze concessie is de negen en dertigste welke in het afgelopen jaar werd verstrekt. Ongeveer twintig oliemaatschappijen investeren per jaar ruim 15 miljoen dollar voor het zoeken naar olie in Noordoost-Guatemala. Binnenkort wordt de toewijzing van nog meer consessies verwacht. Met deze nieuwe toewijzing is het concessiegebied der Esso Maatschappij in Guatemala verdubbeld.

De wijziging van het Burgerl. Wetboek en het Reglement op het Notarisambt

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao en het Reglement op het Notarisambt in Curaçao, zegt de minister het volgende.

Toen in 1938, tegelijk met de totstandkoming van de Kadasterlandsverordening en de Verordening op de Grensregeling, het Reglement op het Notaris ambt bij landsverordening van de 2de november 1938 (P.B. 1938, no. 99) en de artikelen 1199 en 1211 sub 4e van het Burgerlijk Wetboek bij landsverordening van de 2de november 1938 (P.B. 1938, no. 98) werden aangevuld, werd voor de inwerkingtreding van de beide laatste landsverordeningen bepaald, dat deze op een nader door de Gouverneur te bepalen tijdstip voor elk in het Besluit van de Gouverneur te bepalen eiland of deel van een eiland, waar het kadaster is ingevoerd, in werking zouden treden.

Bij landsverordening van de 12de januari 1946 (P.B. 1946, no. 6) is het Reglement op het Notarisambt in Curaçao uitgebreid met artikel 30 b; een overeenkomstige aanvulling van de artikelen 1199 en 1211 sub 4e van het Burgerlijk Wetboek is echter achterwege gebleven.

In de praktijk is het bovendien erg omslachtig, zo niet ondoenlijk gebleken, de invoering van het kadaster bij landsbesluit op de voet te volgen. Evenals zulks reeds in het Reglement op het Notarisambt is bepaald, verdient het aanbeveling, ook in het Burgerlijk Wetboek op te nemen, dat voor alle akten, ook voor de hypotheekakten en borderellen in het algemeen een omschrijving, hetzij volgens de kadastrale kenmerken dan wel volgens een meetbrief voor die gedeelten, waar het kadaster nog niet is ingevoerd, is vereist. De verplichting tot vermelding van de kadastrale gegevens behoeft alsdan niet afhankelijk te worden gesteld van de totstandkoming van afzonderlijke landsbesluiten, temeer daar het tijdstip van de totstandkoming van de invoering van het kadaster voor elk perceel goed vastligt en de vorming van een nieuw kadastraal perceel op grond van de instructie op de kadastrale boekhouding aan belanghebbende en aan de notarissen binnen het betreffende eilandgebied tijdig bekend wordt gemaakt.

Aangezien slechts geleidelijk, naar gelang de werkzaamheden vorderen, de afzonderlijke percelen in de notariële akten naar aanleiding van de kadastrale inleiding zullen kunnen worden aangeduid is het noodzakelijk in artikel 30 b van het Reglement op het Notarisambt in Curaçao de zinsnede "Daar waar het kadaster niet is ingevoerd" zodanig te wijzigen dat daaruit blijkt dat afzonderlijke percelen bedoeld zijn.

Het ontwerp beoogt enerzijds te komen tot herstel van de overeenstemming tussen de overeenkomstige bepalingen van Reglement op het Notarisambt en Burgerlijk Wetboek, anderzijds er voor zorg te dragen, dat de invoering van het kadaster voor elk perceel onmiddellijk automatisch de volle betekenis heeft, welke daarvoor wettelijk is bedoeld. Daarbij wordt een verbetering gebracht in de nodeloos omslachtige en onoverzichtelijke wijze van inwerkingtreding van de onderhavige voorschriften.

Markies van Londonderry heeft spijt

Londen. — De 19-jarige markies van Londonderry heeft tegenover de pers verklaard, dat hij spijt heeft over de kritiek die hij onlangs op het Britse koningshuis heeft geoefend. Hij maakt nederig zijn excuus voor zijn "slechte manieren" en zegt volkomen te kunnen begrijpen dat velen hem laf noemen omdat zijn kritiek iemand gold, die niet kan antwoorden.

De 33-jarige Lord Altrincham, die begonnen is met de kritiek, heeft daarentegen geen spijt. Hij heeft de pers meegedeeld, dat hij in het volgende nummer van de "National and English revieuw" zijn critici zal antwoorden. Hij verklaarde dat hij sinds zijn eerste artikel meer dan duizend brieven heeft ontvangen, waarvan meer dan driekwart het met hem eens is.

Lagos. — 41 personen zijn om het leven gekomen door een lorrie-ongeluk in de provincie Sokoto in noord-Nigeria. De motorlorrie, die vol mensen was, reed over een houten brug, toen de lichten plotseling uitsloegen, en het voertuig van de brug af in de rivier stortte.

Washington. — De Amerikaanse regering heeft de Sovjet-Unie toestemming gegeven om met twee van haar nieuwste passagiersvliegtuigen met straalaandrijving in september leden van de Russische delegatie bij de Verenigde Naties naar New York te vervoeren.

Lichte muziek op zwarte schijven

Het is maar dat u het weet: het is nog steeds an met Marian, er wordt nog al maar naarstig met bananen gesjouwd, de Tutti-frutti smaakt nog best en Pepita de Mallorca is weer springlevend. En dat zijn dan nog maar een paar van de vele „hits" en „tops" en „tophits", die zich, al dan niet in een nieuwe versie of in een nieuw hoesje, op de platenmarkt weten te handhaven. De amoureuze capriolen van Marian worden dit keer — pittig en lekker-kort — bezongen door de Aethergeuzen. Voor het nummer op de andere kant van de **78 t. Philipsplaat P 17669 H** — het walsje „Ik ben als een schip" (tikkeltje sentimenteel) — hebben de geuzen hun deftige stem opgezet. De muzikale illustratie is van het orkest van Lex Karsemeyer.

✪ De banana boat song is gegroefd op **Philips 45 toeren 430006 PE**, nu vertolkt door Shirley Bassey, die haar overtuiging de vrije loop laat in feestelijke uithalen. Voorts presenteert dit 45 toerenschijfje: Maria Zamora y sus Muchachos in „Pepita de Mallorca" (bekende Zamora-vuurwerk); Frankie Vaughan met „The green door" (rock and roll plus croongehik van Frankie-himself) en — als een verademing: Mieke Telkamp in „True love", ook al heeft Mieke dan wel moeite met de crescendi. ✪ Stan Freberg heeft zo zijn eigen mening over de banana boat song. Hij steekt er de draak mee en maakt er een grappig shownummertje van. Aan de andere kant van het **45 toeren Capitolplaatje F 3687** spot Stan met de televisie, waarbij zijn vrij scherpe stem nog wordt aangezet door de growlende trompetsectie uit het orkest van Billy May. Het nummer heet „Tele vee-shun" en heeft het karakter van een calypso. ✪ Tutti-frutti op **London L 608** laat horen, dat Pat Boone ook wel raad weet met rock and roll, al blijft Pat dan wel bij zijn positieven. Anders is het gesteld met de saxofonist. Het kan hem niet hard genoeg gaan. Met „Just as long as I'm with you" kan men weer bijkomen. Het poëtische liefdesliedje wordt door Pat met smaak en zonder overdrijving voorgedragen (slowfox). ✪ De liefde is ook al het thema van de **78 toerenplaat P 44894 H van Philips.** „Ay ay ay, so ist die Liebe", een wals — en „In Bordeaux" — een baiao — worden uitgevoerd door Leo Leandros, die een sympathieke, zonnige stem heeft, tezamen met koor en orkest o.l.v. Charley Klein. Van het eerste nummer valt de gevarieerde instrumentatie op. ✪ Mah little baby, gezongen door The De John Sisters bij orkestbegeleiding van Ray Ellis en opgenomen op **Philips 78 toeren B 22046 H**, kan ons niet bijzonder bekoren. Het is een vrij eentonig geval. Heel wat plezieriger klinkt dan „Don't promise me" aan de andere kant van de plaat. In frisse meerstemmigheid, nochtans niet gespeend van die bekende croon-effectjes, komt het nummer er in versneld marstempo uit. ✪ Russ Garcia levert suggestieve muziek bij de twee nummers van Julie London op **de 78 toeren Londonplaat L 605.** Eerst: „Now, baby, now", een gekruide foxtrot. En dan — verrassende tegenstelling: „The meaning of the blues", waarbij Julie — na een lyrische intro vanwege het orkest — haar stem als in een voile hult en ook in haar voordracht een pakkende sfeer weet op te roepen.

Nog meer „vocals"

Het vocale repertoire is onuitputtelijk deze week. We gaan moedig verder. Met twee bijzonder charmante vaderlandse werkjes, n.l. de liedjes „Moederliefde" en „Kleine commandant" — op **Decca 78 toeren M 64117** — met tederheid gezongen door Elly Roy en, mede dank zij de geslaagde arrangementen, met veel smaak voor fijne nuanceringen begeleid door het orkest van Jack Bulterman. Aanbevolen plaatje. ✪ Vier succesnummers van Mel Tormé, een jonge kalme zanger met een gemakkelijke, natuurlijke stem en een bekoorlijke voordracht, zijn vastgelegd op het **45 toerenplaatje van Decca, nr. DFE 6384.** De begeleidende orkesten zijn van Ted Heath en Cyril Stapleton. Hier en daar stuit de safier op een tikkeltje zoetigheid, doch daar is overheen te komen. De nummers heten: Walkin' shoes, The cuckoo in the clock, Hooray for love en Shenandoah valley. Men kan er desgewenst stemmig bij dansen. ✪ Op **Philips 429244 BE, 45 toeren**, zingt Frank Sinatra bij orkestbegeleiding onder directie van Axel Stordahl een viertal van zijn bekende songs, speciaal voor romantisch gestemde zielen. Het repertoire vermeldt: Nancy, Stormy weather, She's funny that way en All the things you are. Sinatra liefhebbers (het zal wel op „hebsters" uitdraaien): „voor!" ✪ Wilma de Angelis (heldere, open stem), bijgestaan door Piero Soffici's twinkelend orkest, presenteert op **Philips 45 toeren 363245 PF** twee nieuwe Italiaanse liedjes: „A venezia in Carrozzella" en „Casetta in Canada", die zonder enig bezwaar gerangschikt mogen worden onder het klasse-werk, dat Italië op het stuk van moderne amusementsmuziek weet op te brengen. Je knapt er van op. De muziek klinkt wat te zachtjes naar ons gevoel. Jammer, want de frisse, originele instrumentatie van beide werkjes mag er zijn. ✪ Tenslotte: twee Latijns-Amerikaanse nummers („Water" en „The proposal") uitgevoerd door het Norman Luboff Choir, waarvan het uitstekende stemmenmateriaal en de verzorgde zangstijl bekend zijn. In „The proposal" kan men een mooie fluitpartij beluisteren.

Uitgebreide keuze

Wat de instrumentale muziek betreft valt er deze week weer keus te maken uit verscheidene gevarieerde platen, waarnaar het genoeglijk is te luisteren en waarbij het eventueel even plezierig dansen is. ✪ Op **His Master's Voice, 45 toeren nr. 7 EGH 121** presenteert de pianist Cas Oosthoek zeer beschaafde en, ook al dank zij de tutti-vox, die Cas naast zijn pianospel inschakelt, bijzonder kleurrijke klanken, die tezamen een aantrekkelijke selectie uitmaken van graag gehoorde nummers, zoals In a shady nook, My blue heaven, etc. De vaardige ritmesectie wordt bezet door Koos Tigger (gitaar), Joop Bassado (bas) en Bill van den Heuvel (slagwerk). ✪ Op de **33 toeren Philipsplaat P 10418 R** verzorgen Henri Coene en zijn collega's intussen een accordeon-festival in tweekwartsmaat. Bekende marsen, zoals Einzug der Gladiatoren, Stars en Stripes forever, Alte Kameraden en Colonel Bogey, krijgen een melodieuze, stevige en strakke vertolking, waartoe tevens een kordate ritme-groep bijdraagt. ✪ Ook The Kilima Hawaiians zijn weer van de partij. Zij leggen een krans van dromerige exotische klanken om het hoofd van de luisteraar, die gecharmeerd is op die zoetgevooisde Zuidzeemuziekjes. Langzame en iets vluggere nummers, waarin de liefde, het maanlicht, de knappe joffers en de laatste round-up worden bezongen, wisselen elkaar af. Het geheel is gehuld in een fleu... hoes. De plaat draagt het merk Philips en het nummer **P 13023 R** (33 toeren). ✪ Let's have a dance — luidt de ... van het **45 toerenplaatje 31769 PF**, eens van **Philips**, op welk schijfje de beurt is aan Bennie's old piano om een selectie van vlotte dansnummers ten beste te geven. Het klinkt allemaal even zuiver, maar wel pittig en opgewekt. Tot het zestal nummers in show-dixielandstijl behoren Alexander's Ragtime band, That's a plenty, Ain't she sweet. ✪ Malando's meest ... wilde tango-composities, uitgevoerd met de zwier en de gratie en met de ... zinnige intonaties, die Malando's orkest doen behoren tot 's werelds vermaarde tango-ensembles, zijn gegroefd in het **45 toeren Philipsplaatje 422095 PE.** De tango's Olé Guapa en Tango du Rêve behoren tot de veertien melodieën, die op dit plaatje aaneengeweven zijn. Dansplaatje bij uitstek. ✪ De donkere tinten van de cimbaal accentueren de slavische emoties, welke met meesterhand worden ontworsteld aan de viool, met welk temperamentvol musiceren Veres Lajos mede zijn vakkundig orkest inspireert. Zo voeren de twaalf Hongaarse werkjes, die zijn gepubliceerd op het **45 toeren Philipsplaatje 422117 PE** de luisteraar mee naar de poesta, waar leven en muziek synoniemen zijn.

Jazzpublikaties

Er zijn hele theorieën op te zetten over de moderne jazzmusicus, over zijn muzikale ideeën, over zijn stijl, zijn speeltechniek, over de mate vooral, waarin hij in zijn variaties en improvisaties op het gegeven thema naar ontmoetingspunten zoekt met de Europese klassieke muziekvorm — en dan zijn er binnen de kortste keren uitvoerige discussies op te zetten tussen diegenen, die menen dat de moderne jazzmusicus de vitaliteit en de spontaneïteit geweld aandoet en de anderen, de modernen, die met evenveel recht betogen, dat jazzmuziek een levende muziek is, die nieuwe wegen openlegt en andere perspectieven biedt. Hoe het ook zij, het is in vele gevallen bijzonder interessant en het geeft niet zelden grote muzikale voldoening, de modernen in hun tasten naar nieuwe klankkleuren te volgen, te beluisteren. De voldoening schenkt bijvoorbeeld een van de jongste publikaties van Philips (**B 07169 L, 33 toeren**), via welke plaat de begaafde pianist, componist en arrangeur Dave Brubeck zijn moderne „études" speelt, een negental pianowerkjes, eigen composities of arrangementen van bestaande nummers, waarbij Dave zijn degelijk geschoolde

DAVE BRUBECK

en met zorg ontwikkelde muzikaliteit, zijn klankenfantasie, zijn veelzijdig improvisatietalent en niet op de laatste plaats zijn zin voor een fijnste nuanceerde sfeerwerking de vrije teugels laat. Zeer interessante plaat.

Diegenen, die het bij het oude vertrouwde jazzidioom willen houden, kunnen gerust zijn, want er is ook nog het **Philipsplaatje 426027 BE, 45 toeren**, waarop de trompettisten van de „klassieke" school, Louis Armstrong, Frankie Newton, Bobby Hackett en Bunny Berrigan in respectievelijk de nummers Skip the gutter (1928), Tab's blues (1939), Poor butterfly (1956) en Let's do it (1937) hun persoonlijke stijl op het oer-instrument van de jazz laten horen. Voortreffelijk studie-plaatje. Al eerder uitgebrachte creaties van de jazzvocaliste Sarah Vaughan — A blues serenade, Black coffee, I cried for you en As you desire me — zijn nu verzameld op een **45 toerenschijfje (Philips 429250 BE)** en getuigen er opnieuw van dat Sarah met name in songs in langzame tempo uitstekende stemkwaliteiten, een boeiende frasering en vaak een bijzonder gave voordracht tentoonspreidt. Intussen zou men wensen, dat er eens een geest zou opstaan, die het zou klaar spelen om ook binnen het jazzidioom teksten te bedenken, die wat hoger zouden grijpen dan het gebruikelijke oppervlakkige gerijmel over love, darlings, kisses en wat dies meer zij. Tan

VERBOND van EUROPESE PERSBUREAU'S

Parijs. — De direkteuren, of hun vertegenwoordigers, van 14 der 16 Europese persbureau's, die, zoals reeds gemeld, te Straatsburg een verbond hebben gesticht, zijn bijeengekomen om de statuten van het verbond vast te stellen. Volgens die statuten vormt het verbond een groepering, die, los van alle ideologische overwegingen, technische samenwerking van haar leden ten doel heeft en bestudering en waarborging van hun gemeenschappelijke belangen.

Het verbond moet voorts permanent beroepskontakten tussen de aangesloten bureau's mogelijk maken.

Volgens de statuten kan het verbond niet meer dan één bureau per land tellen. In beginsel zal om de twee jaar vergaderd worden te Genève, welke stad daarvoor is uitgekozen, omdat zij de zetel is van Europese en internationale organisaties, wier rol en werkzaamheden rechtstreeks van belang zijn voor het werk en de techniek van de persbureau's.

TOM POES en de WRAAKGIER

2961 Toen Tom Poes die avond naar Bommelstein ging had hij het hoofd vol zorgen. „Hoe moet dat nu?" vroeg hij zich af. „Kriegel is weer naar zijn vaderland, maar nu begint heer Bommel met een bewrakingsboekje. Dat soort dingen is besmettelijk! En ik heb toch echt geen zin om weer helemaal opnieuw te beginnen — dat zal ik hem zeggen ook!"

Hij belde somber aan en Joost deed hem open. Ook de trouwe knecht was in een bekommerde stemming, dat was duidelijk.

„De heren zijn al aan tafel gegaan," fluisterde hij. „Heer Olivier wil net met een toespraak beginnen!"

Tom Poes liep haastig naar binnen doch bleef verrast in de deuropening staan. Heer Bommel stond aan het hoofd van de fraai gedekte tafel en hief glimlachend zijn glas.

„Kom binnen, jonge vriend," sprak hij. „Je bent wat laat en daarom hebben we maar niet gewacht. Het zou jammer zijn om de pasteitjes koud te laten worden."

„Pasteitjes?" vroeg Tom Poes. „En Uw wraak dan?"

„Pasteitjes horen bij mijn wraak," legde heer Ollie uit. „En dan spreek ik nog niet van de kapoenen en de rest."

„Wat betekent dit, eh...... Bommel?" vroeg de markies ongerust. „Is het voedsel soms vergiftigd?"

„Nee, dat niet," hernam heer Ollie. „Het is het beste feestmaal dat ik ooit gegeven heb. Maar het komt jullie toe. De wraakgier heeft jullie allemaal lelijk in zijn greep gehad en ik heb, als heer zijnde, daar zeer onder geleden. Maar ik ken mijn plicht. Op zijn schouders rust de mooie taak om al die bewrakingsgedachten te verdrijven en ik meende, dat ik dat niet beter kon doen dan door een eenvoudige doch voedzame maaltijd aan te bieden."

„Maar U had het over wraak!" riep Tom Poes uit.

„Zeker," besloot de gastheer, „men zou dit een wraak kunnen noemen. De wraak van een heer, als je begrijpt wat ik bedoel.

EINDE VAN DIT VERHAAL

PANIEK ☆

DOOR C. BAUER

30..

Het is altijd enigszins vervelend de ellende van anderen te moeten aanhoren, maar ja... wat wilt u, die ellende hoort in dit geval bij de gescheidenis van het museum en dus...." Hij haalde zijn schouders op. Shane begon sympathie te voelen voor de tengere, hulpeloze gestalte, die zich met een zeker fatalisme in zijn lot schikte en door al zijn ellende zijn zin voor humor niet verloren scheen te hebben. Hij was een menselijk wrak, maar het viel niet zo sterk op omdat er een zekere beschaving en verfijning uit hem sprak. Edel, dacht Shane, dat is het woord.

„Kijk meneer Williams, ik bezat vroeger in deze stad een ander wassenbeeldenmuseum. Het bezoek was toen niet zo overweldigend als nu, maar daar stond tegenover dat het mezelf meer bevredigde. U zult het misschien vreemd vinden de begrippen was en kunst met elkaar in verband te brengen, maar persoonlijk geloof ik dat een goed en met zorg vervaardigd wassen beeld even goed een kunstwerk is, als elk ander produkt van de beeldende kunst. Enfin, dat doet er hier verder niet toe. Ik hield in elk geval van mijn beelden alsof het mijn bloedeigen kinderen waren, tenminste als ze goed geslaagd waren. Sommigen heb ik wel twintig keer vernietigd en overgemaakt, ze moesten zó levensecht zijn dat ik er een gesprek mee kon voeren. Om een beeld zover te krijgen, kost veel tijd, en om een verzameling van dergelijke beelden te krijgen — dat kost bijna een mensenleven. Misschien begrijpt u nu wat het voor me betekende toen een jaar geleden het hele museum afbrandde. Wat ik toen verloor, was heel wat meer dan alleen maar een gedeelte van mijn gezondheid. Dat waren al mijn beste vrienden. Ik heb nog geprobeerd om er iets van te redden maar dat kostte me bijna zelf het leven. De heren chirurgen hebben ervan gemaakt wat er nog van te maken was, die eer komt hun ten volle toe. Mijn benen kan ik niet meer gebruiken en mijn handen zijn ook niet meer wat ze vroeger waren. Bovendien zijn ze zo afschuwelijk verbrand dat ik er zelf nog maar met afgrijzen naar kan kijken; voor een ander is het dus helemaal niet om aan te zien. Daarom draag ik bijna dag en nacht deze handschoenen. Het is vreemd, maar altijd nog beter dan wat er onder zit..." Hij zweeg een ogenlik en ging toen verder: „Ik ben te oud geworden om weer te kunnen opbouwen wat een jaar geleden afbrandde. Ik ben er te oud voor en bovendien..." Hij hief met een welsprekend gebaar weer zijn beide handen op. „Daarom leef ik nu nog maar alleen met de herinnering aan mijn vroegere verzameling; ik kan me mijn vroegere vrienden stuk voor stuk voor de ogen halen, ik beleef er weer mijn plezier aan, ik wéét dat ik ze eens zo gemaakt heb — waarom zou ik dan nu weer alle moeite gaan doen een nieuwe collectie bijeen te brengen? Het is me eenmaal gelukt ze vrijwel volmaakt te scheppen; dat moet voldoende zijn. Een tweede keer heeft geen zin. Maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat ik niet toch nog probeer een paar figuren uit mijn nieuwe collectie iets van de oude glorie te geven." Hij glimlachte geamuseerd. „U moet dat maar beschouwen als de eerzucht van een oud man die tegen beter weten in probeert zijn prestaties uit de beste jaren van zijn leven te evenaren of zelfs te overtreffen. Voor de rest heeft echter dit gehele museum een zakelijke basis. De mensen willen nu eenmaal graag wassen beelden zien en het kan hun meestal niet veel schelen of de gelijkenis volmaakt is. Waarom zou ik hun dan geen wassen beelden tonen? De beelden mogen niet perfect zijn — ze zijn in elk geval goed, sommige zijn zelfs beter dan in welk ander museum ook. En wat de mensen bovendien willen is een beetje sensatie. Vroeger zou ik er niet over gedacht hebben daarvoor ook maar één vierkante meter in te ruimen, maar nu denk ik er anders over. Tenslotte hebben de grote moordenaars evengoed meegeholpen de geschiedenis te maken als de grote geleerden en kunstenaars. En misschien....," hij glimlachte opnieuw geamuseerd, „....en heel misschien werkt het beeld van William Kemmler op de electrische stoel wel afschrikwekkend op sommige aspirant-misdadigers..."

Shane grinnikte. „En als die beelden er de schrik niet injagen, dan gooit uw gids er nog wel een schepje bovenop!" Jarrod zuchtte. „Ja, die gids. Hij is ongetwijfeld geknipt voor de zaal der verschrikkingen, maar soms vraag ik me toch wel eens af of hij het niet wat al te erg maakt. Het is nu ook weer niet nodig de bezoekers een hartverlamming te bezorgen."

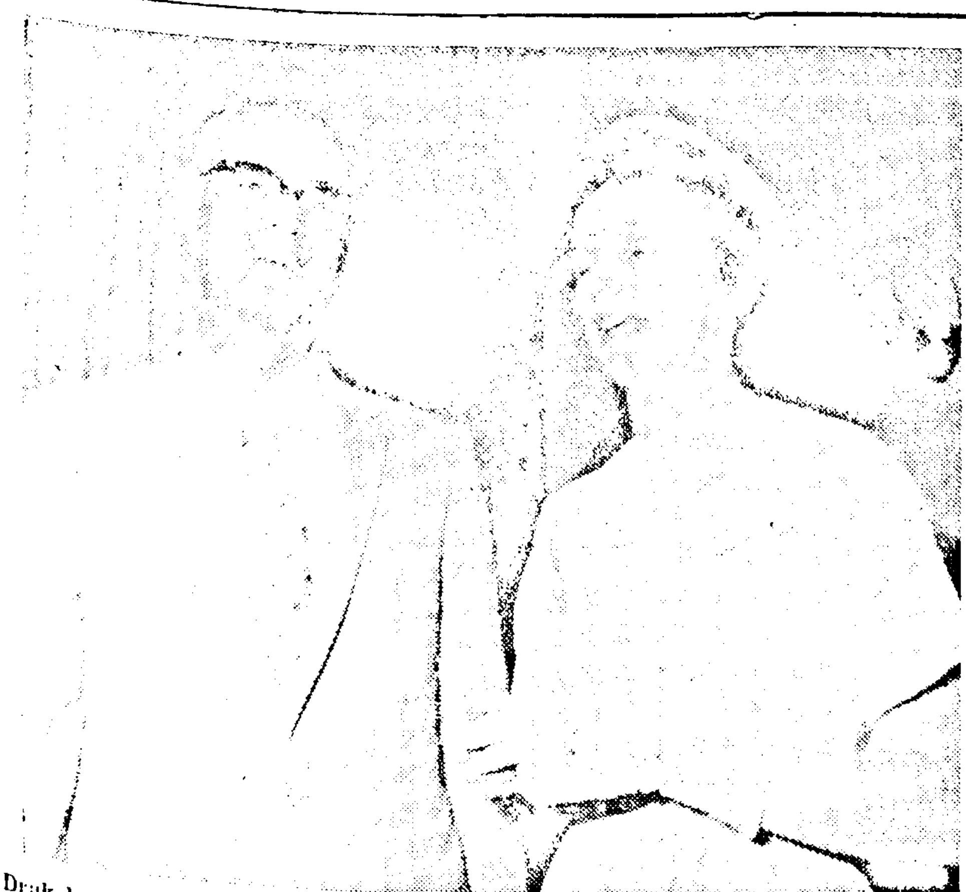
„Zoals hij tenminste te keer ging bij die beelden van Patterson, Burke en Gray..." Shane trok een grimas van gespeelde ontzetting. „Hoewel ik moet zeggen dat die drie beelden een pracht van een stunt zijn. Ik maak me sterk dat ze de helft van de bezoekers trekken."

„En dat is nou je publiek," zuchtte Jarrod ontmoedigd, „ze willen iets zien waarover ze dagelijks in de krant lezen. Voor een redelijk goede groep, zoals de moord op Lincoln of Cleopatra en Marcus Antonius, hebben ze weinig belangstelling."

„Ik heb Patterson en Burke en Gray nooit gekend," zei Shane, „en daarom kan ik natuurlijk niet beoordelen of ze gelijken, maar hoe hebt u die beelden kunnen maken? In dit uitzonderlijke geval kunnen er onmogelijk dodenmaskers ter beschikking zijn."

Jarrod maakte een ongeduldig gebaar met zijn hand. „Foto's natuurlijk," zei hij met enige minachting, „van iedereen is tegenwoordig wel een foto te krijgen. Bovendien heb ik Burke en Cathy Gray persoonlijk gekend. Maar ik zei u toch al: het interesseert de mensen niet of de gelijkenis wel sprekend is. Hun zucht naar sensatie wordt eerder bevredigd door het bordje met de namen Burke en Patterson en Gray, dan door het beeld zelf." Een ogenblik was het stil, toen vroeg Shane: „En doet u dit werk nu allemaal alleen?"

(Wordt vervolgd)

Druk bezocht was de receptie welke gistermiddag werd gehouden in Trocadero, ter gelegenheid van het huwelijk van de charmante mejuffrouw M. C. Cigengack en de heer L. Teerling van Openbare Werken. Bruid en bruidegom kwamen handen tekort om de vele gelukwensen en geschenken in ontvangst te nemen. Bij deze vele wensen voegt ook de Amigoe gaarne de hare.

De H.B.S. van de Frères

Oranjestad. — Al eerder schreven wij dat voor de HBS van de Frères grote belangstelling bestaat. Voor de eerste klas werden 32 leerlingen (20 jongens en 12 meisjes) ingeschreven.

Er waren geen toelatingsexamens, maar uit de zevende klassen van de Muloscholen werden die leerlingen gekozen die de beste kansen van slagen hebben. Hierdoor zal hopenlijk het percentage zittenblijvers dat op middelbare scholen hoog ligt iets kunnen worden gedrukt. In de tweede klas zitten zestien leerlingen, in de derde 15. Ofschoon de school nu reeds enkele jaren met veel succes opleidt, houdt men haar voorlopig min of meer op een basis van experiment. Zo worden er bijvoorbeeld extra lessen in handelskennis gegeven, zodat leerlingen die minder vlot meekunnen altijd nog, zonder bezwaar, kunnen overstappen naar corresponderende MULO klassen.

Schooldirecteur Frère Arnold en zijn personeel hopen dat in de toekomst, bijvoorbeeld na het voltooien van de driejarige cursus waarmee de nieuwe leerlingen dit jaar beginnen, de HBS kan worden uitgebreid tot een vijfjarige.

De heer Goedhoop voorzitter Ver. Suriname

Oranjestad. — De Heer E. Goedhoop werd gisteravond tijdens de algemene ledenvergadering van de Vereniging Suriname tot voorzitter van de vereniging gekozen. De heer J. d'Aguiar die de laatste jaren deze functie op voorbeeldige wijze vervulde stelde zich in verband met minder goede gezondheid niet herkiesbaar.

Verder werden voor het komend verenigingsjaar in het bestuur gekozen de heren D. Baarh, M. Lashley, C. Naloop, H. Rodriguez, E. Wong en J. Nunes.

Chessman behaalt nieuwe juridische overwinning

San Francisco. — Caryl Chessman, de terdoodveroordeelde auteur van drie in de gevangenis geschreven romans, die er negen jaar lang in geslaagd is zijn terechtstelling te voorkomen, heeft een nieuwe juridische overwinning behaald. Zijn zaak is terugverwezen naar het oppergerechtshof van Los Angeles, dat hem in 1948 voor het eerst heeft berecht.

LAGO Studiefonds maakt eerste bijdragen bekend

San Nicolaas. — Begin dezer week maakte de Lago Stichting voor Studiesteun de namen bekend van de eerste 13 personen, aan wie een beurs werd togekend teneinde hen in staat te stellen voortgezet onderwijs te genieten. Andere aanvragen zijn in behandeling.

Op de lijst uitgegeven door de Raad van Bestuur komen voor: Alexander Hoo, die dit jaar zal studeren aan St. Leo's Preparatory School in de staat Florida; Indrani Beharry-Lall, Christiaan Huygensschool, Rotterdam Parker D. Lake, Howard University, Washington D.C.; Edwin M. Supriana, Kansas State College; Calvin L. Romney, Howard University; Loreto Kock, Illinois Institute of Technology; Angel A. B...teh, Marianapolis Preparatory School, in de staat Connecticut; Marcelino Kock, Peacham Academy in de staat Vermont; Ivan Ramphal aan de Rijkskweekschool, Nederland; Bertrando de Cuba, Woodstock Country School, Vermont; Stephanus P. Nieckoop, aan de MTS te Rotterdam; Earn E. Hicks, St. Joseph Hospitaal, Venlo, Holland; Raphael R. Campbell, Hogere Technische School, Dordrecht, Holland.

De Stichting werd door de maatschappij in het leven geroepen om geldelijke steun te verschaffen aan staff en regular werknemers en hun kinderen, aan kinderen van overleden werknemers en gepensioneerden, zomede aan kinderen geboren op Aruba uit Arubaanse ouders, die het grootste gedeelte van hun scholing op Aruba ontvingen. Gelden bestemd voor de Stichting werden door de Lago Oil & Transport Co., Ltd. beschikbaar gesteld in de vorm van een schenking.

Vooraleer de Raad een beslissing kan nemen op een aanvraag, is het noodzakelijk dat de gegadigde is ingeschreven als leerling van een erkende school. De bedoeling van de geldelijke steun is, aanvulling van de eigen middelen van de studenten.

Geen leeftijdsgrens is gesteld, doch de gegadigde moet een goede staat van vorderingen op school kunnen aantonen, of zij moet zijn van goed karakter en leiderstalent bezitten.

Het voorstel om te geraken tot de instelling van een Lago Stichting voor Studiesteun werd geopperd gedurende de besprekingen omtrent het arbeidscontract, gehouden in 1956. De heer F. C. Donovan is voorzitter van de Raad van Bestuur.

Blanco aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar uitsluitend ten kantore van de Training Division, Industrial Relations Department.

Weer goed nieuws over de bursalen ....

(Vervolg van pag. 1)

niet graag met dergelijke onderwerpen (men zit gauw op het politieke vlak, waarvan men heel gauw afglijdt als men nog groen is) maar bovendien zie ik nog niet in waarom een surplus aan intellectuelen een nadeel, een schade zou kunnen zijn voor de Antillen.

Daarom heb ik dan ook geen ogenblik nagedacht of mij bekommerd gevoeld of onzeker toen ik de douanebeambte waarmee ik een praatje maakte van repliek diende. De formaliteiten van inklaringen etc. etc. waren achter de rug. De douanebeambte kwam naar mij toe, bood mij een sigaret aan en begon met mij over de Antillen te spreken, over het weer daar, de zon, de mensen en zo verder. Maar op een gegeven ogenblik kreeg het gesprek een ernstigere wending en vroeg die meneer mij, zonder meer; Maar meneer, waar zullen zij al die jongens en meisjes laten als zij later afgestudeerd zijn? Ik wil maar zeggen, zullen ze allemaal werk kunnen vinden aangezien de Antillen naar ik meen toch maar heel klein zijn?

Ik keek hem even aan, misschien een beetje geprikkeld omdat hij zomaar zoiets durfde te vragen en antwoordde prompt: Meneer, zolang de Antillen hun welvaart behouden zal er altijd werk genoeg zijn; en bovendien er moet nog zoveel gedaan worden, door eigen mensen kunnen laten doen .... dat is toch de gewoonlijke gang van zaken?
Triomfantelijk keek hij mij aan en repliceerde: "U hebt misschien wel gelijk meneer.... en toch (neem me niet kwalijk) U zegt zelf, zólang de Antillianen hun welvaart behouden, maar wat dan, wat moet er dan gebeuren als het geval zich eens voordeed dat de Antillen niet meer welvarend waren." Zo'n man, dacht ik, waar bemoeit hij zich mee en een ogenblik voelde ik mij als in een hoekje gedreven, waaruit ik met geen mogelijkheid meer zou kunnen ontsnappen. Maar zoals ik al zei, ik bedacht mij niet lang. „Ik wist plotseling en heel precies wat ik moest antwoorden. "Meneer zei ik „stel dat de Antillen zoals U oppert eens niet meer welvarend zouden zijn, en de Antillianen elders hun heenkomen zouden moeten zoeken. In dat geval, zou het niet veel beter zijn, wanneer zij als gestudeerde mensen een heenkomen zochten, dan als mensen die hun weg niet kunnen vinden, die doodgewoon onrijp zijn?" Toen zei hij: Ik denk, dat U gelijk hebt meneer....

Maar laat die douane-beambte voor wat hij is. Dit is nogmaals niet de plaats voor het weergeven van zulke gesprekken. Laten wij allemaal maar blij zijn. Laten wij blij zijn dat wij kunnen studeren, dat wij mensen hebben die studeren. Laten wij — en dan zal ik ook de dertien jongens van aanstaande woensdag alvast meerekenen, waarvan ik geloof dat die ook veilig zullen landen en best hun weg in Nederland zullen vinden — laten wij hopen dat ook de jongens en meisjes, die de bursalen-groep van dit jaar vormen, goede resultaten zullen weten te bereiken. Dan kunnen zij aan de welvaart van ons land — de Antillen — blijven werken, de ontwikkeling van onze cultuur en ons onderwijs blijven bevorderen, en dat zij er zullen zijn, — surplus of geen surplus — om, wanneer déze welvaart er niet meer mocht zijn, de wegen te zoeken, die leiden naar een andere, een nieuwe welvaart.

Frank Martinus

GARY DAVIS weer eens illegaal in Nederland

Amsterdam. — Gary Davis, die zich wereldburger nummer een noemt, is door rechercheurs van de vreemdelingenpolitie te Amsterdam gearresteerd. Nadat hij clandestien de Nederlands-Duitse grens had overschreden (hij wilde niet vertellen op welke wijze hij de douang had weten te verschalken) woonde hij een deel bij van het congres van wereldfederalisten, dat op het ogenblik in Nederland wordt gehouden en waarvan de deelnemers, waaronder zich de bekende Abbé Pierre bevindt, die bekendheid verkreeg door zijn werk voor de Parijse „Clochards" door de Koningin op Soestdijk zijn ontvangen.

Op de vraag naar een geldig paspoort nummer 00001, een fraai bewerkt document van de politie der wereldburgers, want, zo zei hij, „ik ben mijn eigen politie". Hij verzette zich tegen de arrestatie onder uitroepen als „is dit nu een vrij land", en „wij zijn allen wereldburgers" en werd in dit verzet bijgestaan door enkele zijner aanhangers. De politie greep toen krachtiger in en Davis werd overgebracht naar een politiebureau.

Het is niet de eerste keer dat Davis op het hoofdbureau vast zit. Op oudejaarsdag 1956 kwam hij eveneens illegaal Nederland binnen en de politie wilde hem over de grens zetten, doch geen land nam hem op. Na uitvoerige besprekingen met het ministerie van justitie, de consul-generaal van de Verenigde Staten en de KLM slaagde men erin hem op 9 januari in het vliegtuig naar Amerika te plaatsen, dat bereid bleek te zijn de in dat land geboren Davis op te nemen. Tijdens zijn verblijf toen op het hoofdbureau is de wereldburger enige tijd in hongerstaking gegaan als protest tegen zijn arrestatie.

Fellah in plaats van De Lesseps

Beiroet. — Een monumentaal standbeeld van een "Egyptische Fellah met echtgenote" zal in de plaats komen van dat van Ferdinand de Lesseps. De Egyptenaren hadden dit laatste in december j.l. na de ontruiming van Port Said door de Frans-Britse strijdkrachten in de lucht laten vliegen. Op het voetstuk, dat intact was gebleven, zal nu het nieuwe beeld worden opgericht, aldus meldt de Egyptische pers.

President Nasser had in juli 1956 een eerbewijs voor de Egyptische boer voorgesteld. Hij zei toen, dat "tienduizend boeren" bij het graven van het Suezkanaal waren gestorven. De oude Suezkanaalmaatschappij heeft dit echter tegengesproken.

SOVJETS zouden nog meer ballistische raketten hebben beproefd

Washington. - Uit goede bron wordt vernomen, dat Amerikaanse deskundigen er zo goed als zeker van zijn, dat de Sowjet-Unie in de loop van de laatste drie maanden minstens vier en misschien zelfs wel zes ballistische lange-afstand raketten heeft beproefd in Noord-Rusland en Siberië. De projectielen zouden met een snelheid van zes à zeven duizend km op een bepaald doel zijn afgeschoten. Het zouden prototypen zijn geweest en aan de produktie zou men nog lang niet toe zijn.

De Amerikaanse inlichtingendienst wist al verscheidene weken van de Russische prestaties. De Amerikaanse Commissie voor Atoomenergie is in dit geval afgeweken van haar gebruikelijke politiek om een Russische kern-ontploffing dadelijk bekend te maken, mogelijk omdat zij benieuwd was welk politiek gebruik Rusland van zijn succes zou maken.

Sinds de Russische bekendmaking heeft men in Amerika herhaaldelijk laten doorschemeren, dat men in dit land verder is met de ontwikkeling van lange-afstand raketten dan het departement van defensie voorgeeft. Zo zou een Amerikaanse raket voor middelgrote afstand op het punt staan in produktie te worden genomen.

Op het proefterrein voor raketten te Cape Canaveral in Florida is vrijdag een raket voor middelgrote afstand afgevuurd. Men gelooft dat het de „Thor" is. Als dit inderdaad zo is, is dit de eerste maal, dat dit projectiel met succes is afgeschoten.

JEUGDTENNIS KAMPIOENSCHAPPEN

Willemstad. — Op de banen van Mundo Nobo werden gistermorgen en middag de wedstrijden om de jeugd kampioenschappen voortgezet en waarvan, vooral de met veel spanning gespeelde wedstrijden tussen de meisjes Gloria Flores en Carrie S. Smeulders, een enorme belangstelling had. Carrie Smeulders heeft het weten klaar te spelen om in deze wedstrijd de kampioene 1956 Gloria Flores de titel te ontnemen op een goede wijze door van haar te winnen met 6-2, 6-8, 6-4.

Het door Carrie toegepaste spel was juist dat waarvan Gloria niet houdt en het waren de hoog gespeelde ballen alsook de "lobs" die Carrie zeer goed sloeg die haar de doorslag van de overwinning bezorgd hebben.

Dit was tegen veler verwachtingen in en de algemene opinie was dat Gloria haar titel zou behouden. Het was dan ook goed bezien van Carrie Smeulders om Gloria zoveel als mogelijk met deze hoog gespeelde ballen te bestoken en geen kans te geven bij het net. Ook de backhand van Gloria was niet dat wat het wezen moet. Wanneer Carrie Smeulders een beetje vlugger kan reageren dragen wij de overtuiging, dat ze nog betere resultaten zal bereiken.

De andere resultaten waren:

BOYS ENKELSPEL:

O. Hernandez — O. Cuales 6-3, 8-6; F. Victoria — S. La Cruz (Aruba 6-2, 1-0 (opgegeven la Cruz), C. Hernandez — Peterson 6-3. 6-3.

JUNIOREN ENKELSPEL 15/18 jaar: Robert Trappenberg — C. Kook 6-1, 6-2.

De finale van het boys enkelspel wordt hedenmiddag om drie uur gespeeld als voorwedstrijd van de finale R.C.C. kampioenschappen Flores — Bakhuis.

Verlamde jongen te LOURDES genezen

Enige tijd geleden werd op het Jan Smuts-vliegveld een verlamde 19-jarige jongen uit Johannesburg, Peter de Fine, op een brancard het vliegtuig naar Europa binnengedragen. Hij leed aan een dodelijke hersenaandoening en zijn ouders hadden hem naar de Franse bedevaartplaats Lourdes gezonden. Dezer dagen stapte hij op hetzelfde vliegveld zonder hulp uit het Franse lijntoestel, als een van de vijftig personen die in de afgelopen honderd jaar door drie medische instanties genezen zijn verklaard na een bezoek aan de Franse bedevaartplaats.

Zeer groot aantal RUSSISCHE technici gaat naar SYRIE

Beiroet. — De Libanese zaakgelastigde te Moskou heeft in een rapport aan het Libanese ministerie van buitenlandse zaken gezegd, dat de Russisch-Syrische onderhandelingen te Moskou in het bijzonder betrekking hadden op de technische en economische steun, die de Sovjet-Unie Syrië zal verlenen. Er is geen echt militair verdrag gesloten. Wel is een overeenkomst gesloten over levering vanRussische wapens.

Volgens het rapport zijn er geen cijfers bekend, maar is er reden aan te nemen, dat een zeer groot aantal Russische technici naar Syrië zal gaan en dat evenzeer veel Syriërs in de Sovjet-Unie een opleiding zullen krijgen. Dit is te Beiroet vernomen.

De Syrische minister van voorlichting, Salah Akil, heeft het blad Al Alam meegedeeld, dat de Sovjet-Unie en Syrië geen geheim verdrag hebben gesloten. Het blad had de minister verzocht om commentaar op in het buitenland gepubliceerde berichten volgens welke de Sovjet-Unie op grond van een geheime afspraak zestien vliegvelden in Syrië zal aanleggen. "Deze berichten maken deel uit van de leugencampagne, die het Westelijke imperialisme tegen Syrië voert", aldus minister Akil.

Van welingelichte zijde te Damascus is vernomen, dat de secretaris-Generaal van het Syrische ministerie van buitenlandse zaken achtereenvolgens met de diplomatieke vertegenwoordigers van Pakistan, Turkije en Irak heeft gesproken over de "werkelijke toestand in Syrië".

Vragen van Eerste Kamer-lid over boycot van ISRAEL

's-Gravenhage. — Het eerstekamerlid de heer kapteijn heeft aan de minister van buitenlandse zaken de volgende schriftelijke vragen gesteld:

1. Heeft de minister kennis genomen van berichten in de pers omtrent een grootscheepse campagne van Egypte ter verscherping van de boycot van Israel, welke volgens een verklaring van de voorzitter van het Egyptische bureau voor de boycot van Israel geleid heeft tot het jongste besluit van de Shell om haar activiteiten in Israel stop te zetten?

2. Kan de minister de verzekering geven, dat de Nederlandse regering nog altijd het standpunt inneemt, door de minister bij de behandeling van de begroting van buitenlandse zaken op 22 december 1955 in de tweede kamer in hoofdzaak als volgt tot uitdrukking gebracht:

A. "Als lid der Verenigde Naties is ons land inderdaad mede verantwoordelijk voor het voortbestaan van Israel als soevereine natie";

B. "Dat de regering volledig afwijzend staat tegenover het Arabische streven, voor zover dit op een ontkenning van het bestaansrecht van Israel als zodanig neerkomt";

C. "Er is geen sprake van, dat voor een economische boycot van Israel enige rechtsgrond bestaat";

D. "Dat Nederland of Nederlanders er verstandig aan zouden doen zich door zulke niet geheel serieuze manifestaties van bepaalde Arabische zijde (niet) te laten beïnvloeden"?

3. Indien de tweede vraag in bevestigende zin kan worden beantwoord, is de minister dan bereid te onderzoeken, eventueel in overleg met andere mogendheden, langs welke weg men zou kunnen komen tot de bescherming van de belangen van hen, die niet voor de bij de boycot gehanteerde dreigementen zwichten?

De vakbonden in de Sovjet-Unie

Moskou. — Ter gelegenheid van het feit, dat vijftig jaar geleden in Rusland de eerste vakbonden werden opgericht, heeft de voorzitter van het vakbondsbestuur, Grisjin, meegedeeld, dat er 47 miljoen arbeiders in de Sovjet-Unie zijn georganiseerd, tegen 245.000 in 1917. Voor sociale voorzieningen wordt op het ogenblik twaalf maal zoveel uitgegeven als tijdens het eerste vijf jarenplan. Er bestaan nu 11.187 cultuurpaleizen tegen 6.600 in 1939, terwijl de vakbeweging over de ruim zes en een half miljoen leden van haar sportorganisaties over 7.156 stadions 1.193 sportzalen, 276 zwembaden en 186 skicentra beschikt.

Belfast. — Bij een bomontploffing in een leegstaand huis bij Coalisland in Tyrone, Noord-Ierland, is een politieman gedood en zijn drie anderen gewond. De mannen verrichten een huiszoeking. Men vermoedt dat het het werk is van het buiten de wet gestelde Ierse republikeinse leger.

— Het met bloed bevlekte document dat drie maanden geleden in Harrismith in de Oranje Vrijstaat aan het licht is gekomen is niet, zoals men aanvankelijk dacht, het origineel van het verdrag dat Piet Retief in 1838 met de Zoeloekoning Dingaan sloot. Het papier is van latere datum en moet dus een afschrift zijn, zo heeft de directeur van het nationale museum in Bloemfontein na onderzoek van het document verklaard.